Kudumpa Uravuhalin Sangamum – An introduction

We are happy to meet you through this bulletin
'Kudumpa Uravuhalin Sangamum'

The vision of our Founder is to create 'a family' to fulfill the dream of God, with the motto 'God Alone' based on the spirituality of the Holy Family. Thus the Congregation of the Holy Family, founded with various vocations, gradually begins to comprehend the profound meaning "One Family" and tries to go forward speedily to accomplish this task.

This bulletin - 'Kudumpa Uravuhalin Sangamum' published once a year undoubtedly is one of the fruits of this important task. The title of the bulletin is made out of a composition of words that are found in this various bulletins published by different vocations. The word 'Kudumpam' is taken from the bulletin of the Priest Associate (Sri Lankan Family Journey), "Uravukalin" from the bulletin of the Lay Associates (Uravin Palam) and "Sangamum" from the bulletin of the Apostolic Sisters, destiny communion of the Family bond. We are pleased to tell you that this bulletin carries articles, reports and news of the five vocations including contemplative Sisters and Consecrated Seculars.

We hope that this publication of common bulletin will continue in a small way to accomplish the dream of our Founder.

INFO Communication Team.

குடும்ப உறவுகளின் சங்கமம் - ஓர் அறிமுகம்

'குடும்ப உறவுகளின் சங்கமம்' என்னும் இச் சஞ்சிகையூடாக உங்களைச் சந்திப்பதில் நாம் மகிச்சியடைகின்றோம்.

மூவொரு கடவுளின் சாயலான திருக்குடும்பத்தின் ஆன்மீகத்தில் 'இறைவன் மாத்திரமே' என்னும் விருதுவாக்கோடு 'ஒரு குடும்பம்' உருவாகி, இறைவனின் கனவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதே எம் நிறுவுனரின் தூர நோக்கு. இன் நோக்கில், பல அழைத்தல்களைக் கொண்ட நம் திருக்குடும்ப சபையானது இன்று 'ஒரே குடும்பம்' என்னும் ஆழ்ந்த ஆன்மீகக் கருப்பொருளை படிப்படியாக உள்வாங்கி உறுதியோடு நகர்ந்து செல்கின்றது.

இம் முயற்சிகளுள் ஒன்றுதான் ஐந்து அழைத்தல்களும் ஒன்றிணைந்து வருடம் ஒரு தடவை வெளியிட முன்வரும் 'குடும்ப உறவுகளின் சங்கமம்'. திருக்குடும்ப குருக்களால் வெளியிடப்படும் 'Sri Lankan Family Journey' என்னும் சஞ்சிகையிலுள்ள 'குடும்பம்' என்னும் பதமும், திருக்குடும்ப இல்லறத்தோரால் வெளியிடப்படும் 'உறவுகளின் பாலம்' என்னும் சஞ்சிகையிலுள்ள 'உறவு' என்னும் பதமும், திருக்குடும்ப அப்போஸ்தலிக்க துறவிகளால் வெளியிடப்படும் 'சங்கமம்' என்னும் பதமும் இணைந்து உருவானதே 'குடும்ப உறவுகளின் சங்கமம்'. அத்துடன் ஆழ்நிலைத் தியான சகோதரிகள், திருமட சார்பற்ற சகோதரங்களினதும் ஆக்கங்களும் உள்ளடங்கலாக, அனைத்து அழைத்தல்களினதும் படைப்புக்களோடு 'குடும்ப உறவுகளின் சங்கமம்' வெளிவருகின்றது என்பதை மகிழ்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

நமது நல்ல பிதாவின் 'ஒரே குடும்பம்' என்னும் கனவு நனவாக, இம் முயற்சியும் சிறிய பங்களிப்பை வழங்கி நிற்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

தகவல் தொடர்பாடல் குழு

Table of Content

- Editorial
- Provincial's Message
- Our Roots
- A way of life – Contemplative sisters
- துறவறமடம் சாரா துறவற வாழக்கை முறை.
- Priest Associates of the Holy Family of Bordeaux – Who are we?
- The Lay Associates of the Holy Family of Bordeaux
- நல்ல பிதாவின் நற்கனவு
- சாட்சியத்தின் முன்மாதிரிகளா?
- A Man Born With a Mission
- துறவற ஆண்டில் உலகை விழித்தெழச் செய்வோம்.
- Respect for Life and Eradication of Poverty
- அர்ப்பண வாழ்வு
- Amazing call
- The Spirit of God Alone
- அர்ப்பணம்
- The Beatitudes lived by Ven. Pierre Bienvenu Noailles
- இணைந்த உறவின் ஆனந்தம்
- A summary of Pope Francis' New Encyclical
- மன்னார் மாவட்ட திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர் ஒன்று கூடலின் ஓர் கண்ணோட்டம்.
- Called to be a New way of being a Priest Facing new Challenges
- திருக்குடும்ப பொது நிலையினர் - சமகால சவால்கள் - மேற்கொள்ள எடுக்கும் முயற்சிகள்
- Becoming one with the whole

- The impression and experience from the Asian Young Holy Family Sisters
- Asian young Holy Family Sisters dare to Move
- துணிச்சல் இல்லாத இளைஞர்கள், ஏற்கனவே ஓய்வு பெற்ற இளைய முதியவர்கள்.
- Becoming More Fully Alive than Ever
- மிருசுவில் குழுவில் எனது பணிகள்
- The little fish in the Indian Ocean
- எங்கள் பசுமையான நினைவுகள்……
- Growing gracefully into the Golden Years of Life
- God's design
- துணை அங்கத்தினருக்கான சுற்றுலா
- Our Beloved Fr.J.P.E. Selvarajah
- மாறிவரும் உலகில் இலக்கைத் தெரிதல்
- உலகில் திருக்குடும்பத்தின் அர்ப்பண வாழ்வு
- தத்தி தத்தி நடை பயிலும்
- வாழ்வின் முதுமையை அருளுடன் எதிர்நோக்கல்
- What am I Searching
- We too ….Exchange

EDITORIAL

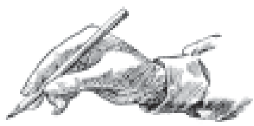

All our Institutes are 'heir' to a history rich in Charisms. The God who called certain individuals (Founders and Foundresses) to follow Christ more closely. So this year being dedicated to Consecrated life, each Charismatic family is called to reflect on its origins and history, to say 'thank you' and to embrace the future with hope and gratitude.

So we, as Holy Family members recall our origin and our past .Our big family of Pierre Bienvenu Noailles comprising of five vocations: The Apostolic Sisters, the Contemplative Sisters, Consecrated Seculars, The Lay Associates and the Priest Associates, all living the same charism which is Communion. All imitate and follow the life of the Holy Family and of the early Christians. The Apostolic sisters, Contemplative sisters and the consecrated Seculars, consecrate their lives to God through the three vows of Obedience, Chastity and Poverty while the Lay Associates and the Priest Associates commit their life to God and pronounce their promise and continue to live their Baptismal call in a radical way. Nourished by the same sap, like the branches of a tree which has the same roots, same trunk, the members of the Holy Family form but One Family, despite the Diversity of their vocations. All try to live in a globalised interconnected, inter dependent, inter cultural and international world having only God Alone in view.

The Apostolic Sisters live in communities, take the three vows, dedicate their lives to continue their mission of Jesus who went about doing good, bear witness to the primacy of God, read the signs of the times and continue to live their prophetic call. They constantly discover ways and means to live a life to be marked by Communion, interdependence with all creation.

The CONTEMPLATIVE SISTERS: called to imitate the life of Jesus Mary and Joseph in the house of Nazareth, live a life hidden in God, in the silence of solitude for God's Glory and the

salvation of the world. Their daily life is regulated by the Liturgy of the Hours, the Eucharist, times of personal prayer and adoration and periods of Work. They live in community and each community is rooted in a local Church. The community is a support and stimulus in responding to the call of God. The communities are open and ready to welcome those want to spend some time close to the Lord in prayer and silence.

CONSECRATED SECULARS: This is a comparatively new way of consecration recognized by the Church and can be described thus: “The consecrated Seculars change nothing in their way of life. They continue to work in their profession. They share in the social, political and syndical life of their locality. They live like others but with the aim of transforming the world from within. Just as the leaven which causes the dough to rise, itself disappears, as the salt dissolves and give taste so it is with the consecrated Seculars. The secular consecration is known to God but remains HIDDEN from human eyes.

LAY ASSOCIATES: Fr. Noailles was convinced of the important role of the laity in evangelization. The lay members of the family of Fr. Noailles are those Christians married or single, young or old who wish to live the spirit of the Holy Family in their life. Like the Holy family of Nazareth which was inserted

In a well defined society the Associates strive to live as good citizens taking as their model and live like the early Christians, trying to make their home a DOMESTIC CHURCH. The Eucharist and the word of God are the food and nourishment in their life.

PRIEST ASSOCIATES: The Holy Family Priest associates are an international group of Diocesan priests who live in obedience and availability to their local Bishop. They freely choose to follow the charism and spirituality of the Ven. Fr. Pierre Bienvenu Noailles with the desire to live more deeply their priestly commitment in complementarity and solidarity with other vocations in the family. Nourished by the Eucharist, the word of God and prayer they strive to live the spirit of God Alone following the example of the Holy Family. They lead lives of simplicity and detachment in a spirit of communion

Consecrated and committed men and women are on a journey in the footsteps of God.

Consecrated life is a “gift” TO the church it grows IN the church and it is entirely directed to the CHURCH.

Provincial's Message

Dear Readers,

We hear a strong call now ever than before to cherish, to appreciate our identity as One Family. The last congress encourages us and urgently calls us to live a new our understanding of our identity as ONE FAMILY. In answering to this call I am happy to see that this "Sangamum" carries the life experiences of "One Family" in this issue. The contents of the magazine reflect the wonderful creativity of thoughts our co-operation and collaboration and experiences of different vocations. Congratulations.

As we go deeper and deeper in living our interconnectedness and inter- dependence let us grow in our awareness that we are a part of a whole and each vocation is responsible for creating this Oneness and wholeness.

Our Founder's dream is a Song of life to communion, welcoming the diversity which leads to a harmonious whole. We as One Family wherever possible keep inter-connected to live our mission of Oneness. This challenges us to be realistic of our process of unlearning, a change of mindset where we respect the different calls as unique but different. When we consciously walk towards "One Family" there is deeper joy, love and deep peace.

We hear the call as Family to COLLABORATE, in creative ways FOR MISSION. The little efforts we make to make a difference in creating one family broaden our horizons. As Margaret Wheatly says "Roads are made by treading on it". So let us walk together making the roads respecting and appreciating the difference towards Oneness.

Sr.Christa Mariathas

Our Roots

Our Founder - Early Mothers

Our Founder Pierre Bienvenu Noailles was like one of us. Born in a middle class family faced with socio, political, economic upheavals experienced the ups and downs in his own family had his good and bad days. Yet he emerged into a leader, a founder with a passion for God Alone, for the suffering people and he became a model for all of us.

He was a “Good Father” to the people around him. That’s how they called him, and a very human person. He was an ordinary man who vibrated deep personal experience of God. He was so attentive to inner experiences, movements and he shared them with his daughters and energized them, inspired them and guided them continuously. This experience made him to SEE the signs of the times, HEAR the cry of the poor, and TOUCH the lives of the people with the Word of God and he was able to act with a deep trust in the PROVIDENCE of God. He incorporated women in his plan; gradually he developed women power. That’s why we are here today.

Like Jesus chose Mary Magdalene, to proclaim the resurrection of Jesus, Pierre Bienvenu chose women to realize His dream of bringing Oneness… Communion… It was not an easy road for him. He was ridiculed, gossiped by others to say “what is he, the young priest going to do with these women… ha…ha... But he empowered the early mothers… with His Spirit, with his vision and with his dream which resonates with God’s plan of bringing all into one family- a new society with ‘Nazareth’ family values.

He was a man open to the signs of his time. He faced many challenges from the church, from his friends collaborators and even from the sisters. In all of these He had a big heart open to God. He was fully committed to the life he embraced. His constant search for the will of God, total abandonment to God. God Alone enabled him to take up every personal experience as a

blessing and sign of God’s love. This made him embrace variety of people who were in need at his time.

They remained faithful to the essentials of religious life and their commitment. They were imbued with the spirit o God Alone and that made them let go of everything that blocks their way in giving themselves totally to God and to the nations. Of course they let go of their Fear… Uncertainty…Insecurity… Comfort zones… Familiarity… routines…. attachments…..

They were on fire for the Kingdom of God. Their letting go made them setting fire in Asia…. We salute them for handing over our heritage to us. Let the FIRE continue to burn brightly in our times too. We are called to hand over to another generation and to go forward.

In today’s context of change and often confusion and resistance, we are called to life the gift of communion and as HOPE filed women to offer this GIFT with joy and to share with people who touched our life and whose life we touch.

Presentation: Asian Junior Sisters’ Session

A Way of life- Contemplative Sisters

The Association of the Holy Family was founded by our Venerable Pierre Bienvenu Noailles in 1820. He was very attentive to the needs of his time, and as the number of those joining the Holy Family increased, he formed several Branches of Sisters to respond to these needs. The contemplative Branch came to be established in June 1859. From the outside, this Branch was present in his project and in his heart, but he waited for the opportune moment in prayer and discernment. In the meantime, several sisters began to confide to him their desire and attraction to a contemplative form of life. They wanted an en entire separation from the world. It was in 1859 that the Branch of the Solitary Sisters, known today as Holy Family contemplative sisters, was founded. The Founder considered this Branch as crowning of his Work (Foundation), the integral and indispensable part of the Association of the Holy Family.

Until after Vatican II, there was only one contemplative community, in the Association and it was in France. With the invitation of the Council to religious congregations, to return to their Sources, to the original inspiration, at the General Chapter of the Holy Family sisters held after Vatican II, it became possible for communities of contemplative sisters to be established in different countries where there were signs of this vocation. Thus, communities were set up outside France, in Belgium, Canada, Lesotho, Spain and Sri Lanka. With the restructuring of the communities for the purpose of giving the maximum conditions, to live the contemplative life, today there are four communities-in France, Spain, Argentina and Sri Lanka.

Constitutive elements of our contemplative life:

As member of the Holy Family, we live the same charism and mission, motivated by the same spirit an aim, as the other vocations in the Family. We live in it a way keeping with our specific form of life as contemplatives. Nazareth is the humble school where we learn how to live the contemplative life. Our Founder

invites us to imitate the life of Jesus Mary and Joseph in the house of Nazareth: a life hidden in God Through reconciliation and prayer; a life of love and immolation by the practice of obedience, self-renunciation and an ardent zeal for the salvation of the world. It is here that we discover, the simplicity and beauty of ordinary life drawing inspiration for our everyday life with its most ordinary common-place realities,

It is in the Nazareth of our community that we live the elements constitutive of all contemplative life in the church. Search for Go Alone, In silence and solitude, In continual prayer, and Joyful penance.

In the Church we continue the prayerful attitude of Jesus, turned towards the Father in the adoration and praise, in thanksgiving an intercession.

In our world today, with all its scientific and technological advances, there seems to be a tendency, that human beings can do without God. Forgetfulness of God is one of the most regrettable-realities in the life of many of our contemporaries. On the other hand, there is also a thirst for God and for the Holy manifested by many, and a search for ways and means to satisfy this thirst. Our life as contemplatives, is meant to be a conscious

and concrete search for God in all things. We try to keep our heart and life turned towards the Father with Jesus. This is continual prayer. In order to live in this attitude, silence and solitude are indispensable. We assume responsibility to maintain an atmosphere of silence in our community and in our place of work. In the solitude of the heart, we remain in communion with all humanity and with the whole universe, offering it to God and interceding for God's blessing. Enclosure is a necessary help to us, to live a life of interiority. We have a constitutional enclosure; we go out only when there is a real need. Our relationships with our families and those outside are limited. This is part of the joyful penance that we accept voluntarily. All this is in view of living a life of continual prayer, of presence to God as our vocation demands.

The Word of God and the Eucharist nourish and enlighten our life. We give a central place to these in our daily life. In personal and community prayer we deepen our relationship with Jesus who is the centre of our life. As a Community we celebrate the Liturgy of Hours four times a day. The daily Eucharistic celebration is the centre of our day. Sisters make the nocturnal prayer according to their possibilities.

The singular grace accorded to our Holy Family which all the members of the Family treasure is the Eucharistic Blessing of 3 February 1822. The Founder confided to the contemplative sisters a special mission of keeping alive the memory of this Benediction offering continual thanksgiving and supplication to the Lord. This is a reason why we have daily Eucharistic adoration. Supporting all the members of our Family, by our prayer is also a special task entrusted to us: "like angels of prayer to draw down on the members of the Association the graces and blessings they need". The time of Eucharistic adoration is one of the special moments of our day, when we make our entire Family present before the Lord.

We live our contemplative life in community with our sisters. This has its demands. Relationships of quality are important for our way of life, in order to persevere together in our love for one another. Community life is the place where we form

ourselves to live the evangelical values of humility and gentleness, forgiveness and self-forgetfulness.

Work is another important element. We work to earn our daily bread, in solidarity with our brothers and sisters. The main remunerative work of our community is the making of liturgical vestments.

The Church asks contemplative communities to welcome those who desire to spend time in prayer in a climate of silence. According to our possibilities, that is according to the accommodation available, we receive in particular the apostolic sisters, ours and those of other congregations, for personal retreats. Many requests for prayer are addressed to us almost daily by lay people through letters, telephone calls, e-mail, visits. Some priests regularly confide their retreats and missions to our prayer. We are constantly reminded that we are here not for ourselves but for God and God's people.

Our life is a life of faith from beginning to end. What supports and sustains us in our fidelity to the Lord, day after day in the midst of its most ordinary, even monotonous realities, is nothing other than our faith in our call, the truth of our vocation, and the firm belief that our hidden life is fruitful for the Kingdom. The Preface of the Rules of the Holy Family Contemplatives is taken from Isaiah 35: "The desert will exult; the solitude will rejoice and flower like the lily… They will come to Zion shouting for joy, everlasting joy on their faces. Joy and goodness will go with them and sorrow and lament will be no longer in their hearts".

The Contemplative Sisters
Nagoda

துறவறமடம் சாரா துறவற வாழ்க்கைமுறை

கத்தோலிக்க திருச்சபையில் பல்வேறு நிலைகளில் பல்வேறு துறவறை சபைகள் நிறைந்துள்ளன. அவை பல்வேறு நிறுவுனா்களால் திருச்சபையில் தூய ஆவியின் ஏவுதலால் காலத்துக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ற வகையில் அங்காங்கே துளிா் விட்டன. இறை ஏவுதலின் உந்துதலால் கிறிஸ்துவின் வாழ்கை வட்டத்தில் விவித அருங்கொடைகளை மையமாகக் கொண்டு அமைவு பெற்று வளா்ந்தன, வளா்க்கப்பட்டன. துறவறசபைகளின் முக்கிய அம்சம் குழு வாழ்வு. மடங்களில் குழுக்களாக சபைகளுக்கேற்ற ஒழுங்குகளின்படி வாழ்தலாகும்.

திருச்சபையின் செழிப்புக்கும் செல்வாக்குக்கும் ஏற்ப தூய ஆவியின் கொடையினால் துறவற மடம் சாரா வாழ்க்கை முறை உருவாகியது. (Secular life) ஒரு சில சபை நிறுவனா்கள் தங்கள் துறவற சபைகளின் ஓா் அங்கமாக இந்த மடம் சாரா வாழ்கை முறையை ஏற்படுத்தினா். விசேடமாக 2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின் இவ்வாழ்கை முறை பல்கிப் பெருகியது. திருமடம் சாராத துறவறத்தின் விசேடத்துவம் இறைவனுக்குரித்தான சாட்சியமான வாழ்வு என்பதேயாகும். அா்ப்பணத்துக்கு பிரமாணிக்கமும் உறுதிப்படுதப்பட்டுள்ளது. இவா்கள் புனிதா்களாக அழைக்கப்பட்டுள்ளாா்கள்.

திருச்சபையின் அடிப்படை அழைப்பு திருமுழுக்காகும். அந்த அடிப்படைக் கிறிஸ்தவ வாழ்வை ஆழமாக வாழ்ந்து உலகின் மத்தியில் வாழும் சூழலில், தொழிலில் விசேடமானது எதுவுமின்றி, வாழ்வின் மகிழ்ச்சி, துன்பம் என்பவற்றை சகாக்களுடன் பகிா்ந்து அா்ப்பணம் பற்றி அறியப்படுத்தாது மறை பொருளான வாழ்வை வாழ்தல் ஆகும். மனிதாவதார மறை பொருளை (Incarnation) தனிமை, மௌனம் என்பவற்றால் இறை வாா்த்தைக்குச் செவிமடுத்து, அடிக்கடி அருட்சாதனங்களைப் பெற்று, ஞான வாசனைக்கு இடம் கொடுத்து இறை சித்தத்தை தெளிந்து வாழ்தல். ஏழ்மையால் நம்மிலிருந்து விடுபட்டு பொருட்பற்றுக்களிலிருந்து விலகி இறையரசுக்கு நிபந்தனையற்ற அன்பை அளித்தல்.

துறவற மடம் சாராத துறவற வாழ்வு பற்றி ஒரு முழுமையான காட்சிப்படுத்தல் இலகுவான காரியமல்ல. அது அடிப்படையில் வாழ்வின் சாட்சியம் மூலம் அவா்கள் யாா்? என்ன? என்ற வினா எழும்புவதிலேயே

தங்கியுள்ளது. அவர்கள் பணி, பரந்துபட்ட அவர்களின் தனிப்பட்ட அங்கத்தவர்களின் மதிப்பீடு, இயலுமை அல்லது அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றிலிருந் விலகியுள்ளது. அறியப்படடாமை (discreetness) அர்ப்பணத்திற்கான எந்த சலுகைகளும் கொண்டிராமை இவ் வாழ்வின் தனித்துவமான அழகாகும். (Beauty of the vocation).

இவை பெரிய, நீண்டகால பாரம்பரியங்களைக் கொண்டதுறவற ஸ்தாபனங்களான சபைகளைப் போன்றவையல்ல. 200க்கும் மேற்பட்ட துறவறம் சாராத அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்வு முறை (Consecrated Secular), பலாபலன்கள், பகிரங்கத்தன்மை மூலம் கண்டறியப்படாமல், துறவிகள் போலல்லாத சாட்சிய வாழ்வில் மெருகூட்டப்படுகின்றது. இவ் வாழ்வு உலகில் பொறுப்புடனும், கையளிப்புடனும் இறைவனுக்கு முழுமையான அர்ப்பணிப்புடனும், சுய விருப்புடனும், வாழ்வுச்சூழலில் மக்களிள் விசுவாசத்துக்குச் சான்றாக அமைகின்றது.

திருமுழுக்கு அர்ப்பணத்தில் ஆழமாக வாழ்ந்து அருட்சாதனங்களில் ஆர்வமுடன் வேரூன்றி இறைபணியில் அவா கொண்டு தமது குடும்ப சூழலில் அர்ப்பணிப்புடன் வாழும் விசுவாசிகள் தம்மை அர்ப்பணித்து வாழ முன்வருகின்றார்கள். தம் உத்தியோக சூழலில் கடமையுணர்வுடன், கண்ணியம், கட்டுப்பாடுடன் வாழ்வது, பார்ப்பவர்களுக்கு அவர்கள் மட்டில் ஒரு மதிப்பையும் பக்திசார் அன்பையும் ஏற்படுத்தும். செபம், தபம், தான தர்மம் அவைகளுடன் இணைந்த மேம்பாட்டையும், சுதந்திரமாக செய்ய வேண்டிய பணிகளைச் செய்து தம் இயல்புக்கேற்ப வாழ வழி வகுக்கக்கூடிய பொதுநிலைத் துறவையே நாடி நிற்பர். அப்படியானவர்களை அடையாளம் காணும் துறவியர் திருமடம் சார்பற்ற அழைத்தல் பற்றி அவர்களுடன் தனித்தனி அளவளாவுவர். இந்நிலையில் அவர்கள் மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு ஆயத்த நிலையில் ஆரம்பிப்பர். இப்படியானவர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து பயிற்றப்பட ஆய்த்தமாவார். இடையிலே ஒன்று சேர்வர். திருவிவிலியம் அவர்களது பயிற்சிக் களமாக அமையும். தம் திருமடச்சார்பற்ற அழைத்தலை உய்த்துணர்ந்த பின், தாம் சாரப்போகும் குழுவைப்பற்றிய ஒழுங்குப் புத்தகத்தைப் படிக்க முன்வருவர். அவ்வேளையில் தாம் சேரவுள்ள குழுவின் நாடளாவிய குழுவுக்கு அறிமுகமாகி 3 வருடங்கள் அத்துறைசார் உருவாக்குனரிடம் திருச்சபை, தம் குழு, தாம் அர்ப்பணிக்கப் போகும் வாக்குறுதிகள் பற்றிய அறிவையும், ஆழமான வாழ்வையும் பற்றி அறிந்து, தேர்ந்து அர்ப்பணிக்க

சுயமாக முன் வருவார்கள். கற்பு, ஏழ்மை, பணிவு எனும் வாக்குறுதிகளை தம் குழுத் தலைவியுடன் கலந்துரையாடி முடிவு செய்வர்.

ஓர் சுய அறிக்கையை சமர்ப்பித்து உத்தரவு கிடைத்தபின், இது சர்வதேச மட்டத்தில் உள்ள பொதுத் தலைவியால் ஏற்கப்பட்டு பிரத்தியேகமாக அர்ப்பணம் செய்பவர். வருடா வருடம் சமர்ப்பணம் புதிப்பிக்கப்பட்டு 5 வருடங்களின் பின் மீண்டும் நித்திய சமர்ப்பணத்திற்குத் தம்மை உட்படுத்துவர். இவ்வாறு ஒரு பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் தம் வாழ்வை அடிக்கடி சிந்தித்து, ஆய்ந்து ஆழமாக்கிக் கொள்வர். மாதத்தில் முதற் சனிக்கிழமைகளில் அண்மையிலுள்ள சிலர் ஒன்று கூடி செபத்திலும், தியானத்திலும் ஈடுபடுவர். சிலர் தனிமையில் தம் ஆய்வு வாழ்வை மேற்கொள்வார். 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை 5 நாட்கள் அரப்பணித்தோர் ஒன்று கூடி தம் வாழ்க்கைப்போக்கு பற்றி கலந்துரையாடி செபித்து தமக்குரிய பாடங்கள், செய்திகளை வாசித்துப்படித்து தம் அறிவை வளர்த்துக்கொள்வார். வருடமொருமுறை ஒரு வாரத்திற்கு ஞான ஒடுக்கம் செய்வார்.ஒரு குருவின் வழிகாட்டலின் கீழ் இது இடம்பெறும். இந்த வாழ்க்கை முறை ஒரு கட்டமானது. கூட இருந்து குறை நிறை சொல்வோர் யாரும் இல்லை. இறை ஒளியில் ஒவ்வவொரு கணமும் தம்மை நிலைநிறுத்தி சுய உருவாக்கம் செய்யவேண்டியது அவர்களின் கடப்பாடு ஆகும். ஞான வாசனை, திருப்பலி, தேவநற்கருணை, ஒழுங்குப்புத்தகம் அவர்களின் வாழ்விற்கு ஊற்றாக அமையும். புதியவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை சேர்க்க அவர்களால் முடியாது. துறவியர் குருக்களே அவற்றை செய்யவேண்டியவர்கள். பகிரங்க வாழ்வில்லாதபடியால் கவரச்சிக்கிடமில்லை. 1947 ஆம் ஆண்டு துறவற மடம்சாராத சபைகளுக்கு தருச்சபையின் அங்கீகாரம் கிடைத்தது. 2ம் வதிக்கான் சங்கத்தின் பிரிவு கூடிய அக்கறை காட்டப்பட்டுள்ளது. சில துறவற சபைகள் தமது மடம்சாரா குழுக்களை ஆழப்படுத்தி வளர்க்க முற்பட்டனர். சில குழுக்கள் பகிரங்கமாக குழு வாழ்க்கையை வாழ்கின்றனர். சிலர் தனித்தனியாகவே வாழ்கின்றனர்.

1972 செப்டம்பரில் புனித அருள் சின்னப்பர் துறவறம் சாராத துறவற வாழ்வைப்பற்றி கூறியதாவது “உங்கள் ஏழ்மையானது வாழ்வின் நல்லனவற்றுடன் நாகரீக வாழ்வு முன்னேற்றத்துக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு உலகியலுக்கு அடிமையாகாது வாழ்தலாகும்.” கற்பு இறைவனிடமிருந்து பெறும் அன்பை சுயநலமற்று உலகுக்கு அளிப்பதாகும். பணிவு இரட்சணியத்திற்கு உலக செல்வங்களை தனதாக்காது இறை சித்தத்திற்கு உகந்த மனதுடன் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப என்றும் வாழ்வதாகும்.

புனித சின்ன தெரேசாம்மாள் போல் இறை பிரமாணிக்கத்திற்கு சார்புடமையான வாழ்வை உறுதிப்படுத்தி சான்று பகர்தலாகும்.

இறை இயேசு 30 வருட மறைந்த வாழ்வே மடம் சாராத துறவியரின் மாதிரி வாழ்வாகும். பரிசுத்த மரியாளின் பூரணமான பொதுநிலை வாழ்வே வழி காட்டியாகும். புனித சூசையப்பரின் கையளிப்பு வாழ்வே உறுதுணையாகும். எனவே என்றும் நசரேத்தின் திருக்குடும்ப வாழ்வின் ஐக்கியமும், இறை பிரசன்னமும், இவர்கள் மத்தியில் நிலவும் யாருக்கும் தெரியப்படாத பகிர்வு வாழ்வும் ஏழைகள் மட்டில் பரிவும், யாரையும் புறக்கணிக்காத அன்பு வாழ்வும், இவர்கள் பிரசன்னம் எங்கிருந்தாலும் இறை மணம் வீசும். எத்தொழில் செய்தாலும் எச்சூழலிலும் வாழ்ந்தாலும் அர்ப்பண வாழ்வு இவர்கள் அணிகலனாகும்.

இந்த அர்ப்பணம் ஒரு விசேட கொடை. உலகில், உலகுக்காக, உலகை, இறை அரசுகள் ஈர்க்கும் சக்திகளாக வாழும் துறவியர் வாழ்வு, இவர்கள் வாழும் உலகில் யாராலும் விளங்கிக் கொள்ளவோ, ஐயப்படவோ முடியாதது. வாழ்வு முழுவதும் இறை சித்தத்தையே கண்டறிந்து அதன்படி வாழ்ந்து வழி காட்டும் வாழ்வு. இறை பணிக்கு முற்றாக வையளித்து, உலகில் திருச்சபையின் தீபங்களாகத் திகழும் அறியப்படாத சாட்சியங்களாகும். செபம் இறை ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. ஆழ்ந்த செப வாழ்வு, தியானம், ஞானவாசினை, விவிலியம், திருச்சபை ஏடுகள், பாப்பரசரின் அறிவுரை ஏடுகள் வாழ்வை போசிக்கின்றன.

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இவர்கள் செபமூலம் உலகை இறைவனுடன் இணைத்து இறைவனை உலகுக்கு அளிப்பவர்களாக விளங்குகிறார்கள். இந்த பரம இரகசியம் போன்ற அழைப்பு இடைவிடாத ஆவியின் ஏவுதலில் அர்த்தமுடன் வாழச் செபம் உதவுகின்றது. இக்கட்டான இவ்வாழ்வு கடவுளின் கரங்களால் வழி நடத்தப்படுகின்றது.

உலக மக்களின் துன்பங்கள், இன்பங்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள், ஏக்கங்கள், ஏமாற்றங்கள் யாவிலும் பங்கேற்று இறை பிரச்சின்னத்துக்கு அவற்றைக் கொண்டு வந்து நம்பிக்கை ஊட்டும் பணி மகத்தானது.

"எல்லாம் இறை மகிமையே"

ஆசிரியர் பெனடிக்ரா அந்திரேஸ்பிள்ளை

தழுவல் : இறையியல் கோலம்

Priest Associates of the Holy Family of Bordeaux – Who are we?

According to the fourth article the Holy Family Priest Associates are an international group of Diocesan Priests who live in obedience and availability to the local ordinary and in communion with their presbyterium. They freely choose to follow the charism and the spirituality of the Founder with the desire to live more deeply their priestly commitment in complementarily and solidarity with other vocations in the Family.

Since Our Founder himself was a diocesan priest he envisaged the need of the diocesan priests to receive a call within their call to enrich their spirituality.

We are an international group and there are at the moment 72 priest associates all over the world. Precisely, there are 44 in Sri Lanka (Jaffna – 13, Mannar – 5, Batticaloa – 2, Colombo – 7, Chilaw – 8, Kandy – 1, Kurunagale – 4, Badulla – 2 and Anuradhapura – 2), 15 in India, 5 in The Philippines, 1 in Pakistan, 2 in France, 1 in London, 1 in Scotland, 2 in South Africa and 1 in Cameroon. Among these there are 5 priests who are in formation and the rest are committed members.

Holy Eucharist, Word of God and Prayer are our sources of nourishment. To live the Spirit of God Alone we follow the example of the Holy Family of Nazareth. Simplicity, detachment and the spirit of communion are the treasures we derive from the Holy Family of Nazareth.

We commemorate the heavenly birth of our Founder (February 8th) as the day of the Priest Associates. We gather as regional groups once in three months and spend the day in prayer and sharing of experiences. Once a year we have national Live In Sessions, and once in four years we gather as international group in Martiallac.

We create number of opportunities to interact with the other four vocations of the Congregation.

As priest associates we feel blessed and privileged to be part of the Holy Family Congregation as it gives us ample opportunities to cherish and interiorise our priestly vocation and to face the new challenges that come our way to serve the people in better and meaningful way.

All glory to God Alone

Fr. P. J. Jebaratnam

THE LAY ASSOCIATES
OF THE HOLY FAMILY OF BORDEAUX

WHO ARE THE LAY ASSOCIATES?

Lay Associates have existed from the very beginning of the Family.

When he was Vicar in the parish of Saint Eulalie in Bordeaux, Pierre Bienvenu Noailles gathered together a lay group of young people to whom he gave a solid Christian formation. He associated them with him in his ministry to the poor and the sick. This group became the nucleus of the Association which he was going to found. He proposed to them a rule of life which already contained in germ the spirituality that was to inspire his entire project.

Today we are 2588 committed Lay Associates and 583 in formation, in four continents.

WHAT GUIDES US
A WAY OF LIFE- STATUTES OF THE HOLY FAMILY OF BORDEAUX LAY ASSOCIATES

Part 1
The Family of P.B.N. - Articles 1-4
A Way of Life- Articles 5-74
Part 2
Formation and Commitment – Art.75-121
Communion with the Family – Art.122-123
Norms for Interpretation- Art. 124-125

OUR CALL-

The vocation of the lay associates of the Holy Family of Bordeaux is to live our baptismal consecration in the light of the gospel, and in complementarily with the other vocations of the holy family, in and for today's world.

THE ESSENTIAL MEANS TO LIVE OUR VOCATION AS HF LAY ASSOCIATES:

- ✓ IN AND THROUGH THE CHURCH …
- ✓ NOURISHED BY THE WORD OF GOD AND THE EUCHARIST …
- ✓ LIVING THE SPIRIT AND VALUES OF THE HOLY FAMILY OF NAZARETH …
- ✓ ACCORDING TO THE CHARISM and SPIRITUALITY of OUR FOUNDER PBN,
- ✓ AND the AIM AND MISSION of the Association of the Holy Family.

We look for ways and means to bring the Christian virtues to all milieus and situations -by our presence and action in our given situations of: family life, working environment, social and political relationships

We contribute to the building of a new society based on the gospel values. Thus we are called to become the salt, light and leaven and to be the signs and promoters of communion, following the example of the first Christian communities (art. 4)

OUR MODEL

Living the spirit of the Holy Family of Nazareth in our life as lay associates of the Holy Family – we and our families are called to be: a reflection of the Holy Family of Nazareth –to other families:

the Holy Family - the gentle image of the Blessed Trinity; the Holy Family - who desired, loved and sought nothing but God Alone in all things; the Holy Family that lived a simple life and sanctified the ordinary and made it extra-ordinary, giving it new meaning and values.

WE LIVE OUR SENSE OF BELONGING TO THE PBN FAMILY BY:

· Being faithful to the charism of our founder …living the spirit of god alone – the principle of life and unity of our family as lived by the holy family of Nazareth …taking the responsibility to make known the association of the holy family …living our specific vocation within the family of Pierre Bienvenu Noailles ….nourishing ourselves from the same source…

living in communion with the other vocations of the family … to show the family face of the church …

· deepening our Christian and Holy Family formation through

· regular meetings, on-going formation, communication, celebrations & sharing our faith and life experiences …

· strengthening, deepening, spreading and bearing witness to communion together as a family …

· Being at the service of human and all of life. (art. 5-11)

WE SEE THE CALL TO HOLINESS AS OUR CALL TO LIVE OUR BAPTISMAL CONSECRATION TO THE FULL.

OUR BAPTISMAL CALL CHALLENGES US TO:

- ❖ follow Jesus Christ more closely and authentically …
- ❖ live as children of the father, brothers and sisters of Christ and as the temples of the holy spirit …
- ❖ share in Christ's role as priest, prophet and king …
- ❖ We are inserted into, and are connected to the church by our vocation to live our baptismal consecration to the full.
- ❖ The plan of god to gather into unity all the peoples of the earth through his only son Jesus Christ – is a call to

live our mission communion as a family and with all of life.

- The choice of Abraham is a challenge to our own life of faith and our vocation.
- Jesus, Mary and Joseph – our models to imitate for all time.

THE CHALLENGE FOR US IS:

- to live in communion among ourselves as a family, sharing the love and life of the trinity,
- to be mindful of the poor, the marginalized and those who suffer,
- to strengthen our faith by means of meaningful reception of the sacraments,
- to deepen our life in and through the Word of God,
- to center our lives in the Eucharist,
- to live our baptismal consecration in the light of the Charism and the spirituality of the holy family.
- to strengthen ourselves through prayer,
- to encourage dialogue, and sharing of our faith and life experiences and our giftedness,
- to undergo quality formation to commit ourselves to live our vocation,
- to fully integrate ourselves into the local church and its activities and take on ministries and pastoral works,

THE CHALLENGE AND THE WAYS AND MEANS TO LIVE OUR MISSION COMMUNION :

- An authentic living of the beatitudes in our own lives that leads us to recognize the 'face of Jesus' in every person…..
- Personal conversion and change of heart.
- Reaching out to our sisters and brothers, crossing boundaries of races, cultures, faiths and religions…..
- to look for those things that unite us and at the same time to witness to our own faith and our way of life as holy family lay associates

WE APPRECIATE OUR VOCATION AS LAY ASSOCIATES OF THE HOLY FAMILY.

❖ Our sense of belonging to the family of PBN is strong and is made visible.

We are partners of the mission of Christ in the local church.

Our main concern is to make our own families to become the reflection of the Holy Family of Nazareth.

We hear the call to be the instruments of new evangelization.

YES …… WE WILL GO FORWARD!

Mrs. Regina Ramalingam

நல்ல பிதாவின் நற்கனவு

நல்ல பிதாவின் நற்கனவொன்று கண்டார். ஓர் விதை முளைத்து வளர்ந்து பெருவிருட்சமாகி கிளைபரப்பி நிழல் கொடுத்து நிற்கின்றது. பல்வேறு திசைகளிலிருந்தும் பறவைகள் பறந்து வந்து அம்மரத்தின் கிளையில் அமர்ந்து நிழலில் இளைப்பாறுகின்றன.

கிறிஸ்துவில் அனைவரும் ஒன்றிணைய வேண்டுமெனும் நோக்கோடு புரட்சிப்புயல் பியன்வெனு கண்ட கனவு நனவாகி, குருவான பியன்வெனு உருவாக்கிய திருக்குடும்பசபை இறைமைந்தன் இயேசுவின் நற்கருணைப் பிரசன்னத்தால் நல்லாசி பெற்று வளர்ந்து ஓர் உத்தம துறவற சபையாக மிளிர்கின்றது.

"ஆகவே அருமை மக்களே உங்கள் ஆன்மீக வாழ்வின் ஓட்டத்தைத் தடைசெய்யக் கூடியது எதுவுமே இல்லை முன்னேறிச் செல்லுங்கள்" என்று தந்தை கூறியதற்கேற்ப அனைத்துக் கண்டங்களிலும் கிளைபரப்பி விசுவாச வாழ்வை ஆழப்படுத்தி சான்று பகரும் ஒரே பணியை ஒன்றுபட்டு ஆற்றுகின்றனர்.

ஐக்கியமே நோக்காகி, ஐரோப்பாவின் புரட்சி வீரன் கண்ட நற்கனவு நனவாகி, நானிலம் எங்கும் நல்மணம் வீசி நிற்கின்றது, மூன்று பேருடன் ஆரம்பமாகி, மூவிதழ் சின்னம் தாங்கி, திசை எட்டும் இடமெல்லாம் திருக்குடும்ப புகழ் பாடிடும் இனிய நல்நாதம் ஒலித்திடும் சபையாக எம்சபை மிளிர்வதில் ஐயமேயில்லை.

திருமதி அ. மேரி கார்மேல் றஞ்சனி
திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர்
இளவாலை

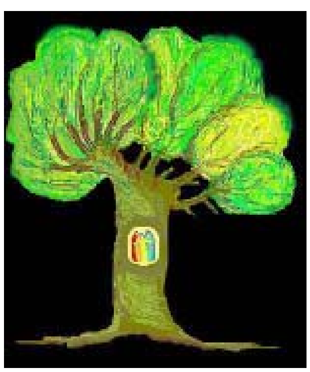

சாட்சியத்தின் முன்மாதிரிகளா?

எங்கள் பிறப்பும் வாழ்வும் போலவே எல்லோர் வாழ்விலும் நிகழ்ந்து வரும். ஆனால் ஒரு சிலர் வாழ்வு மட்டும் வரலாற்றில் பதிவாகி பேசப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் வாழ்ந்தமைக்கான அடையாளங்கள், பிறரால் நினைவு கூரப்பட, சாட்சிசொல்ல வாழும் போது மேற்கொண்ட செயல்களே காரணம் என்பதற்கு உதாரணமான ஒருவரே எமது பெருந்துறவி பீற்றர் வியன் வெனு என்ற மாமனிதர்

வித்து ஒன்று விருட்சமாகி உலகமே அவரது தூரநோக்கில் துலங்கும் பணிகளை முன்னெடுத்துவரும் செயல்கள், நாடுகடந்து, இன, மொழிகடந்து பலரது வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் தூதுரைக்கும் இறைசாட்சியமாக காலத்துக்கு ஏற்ற பணிகளின் பாதை நீண்டுசெல்லும் சிறப்பைக் காண்கின்றோம். அவர் பாதையில் பயணிக்க, பணிகள் தொடர கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களே எமது வாழ்வுக்கு பரிசானது. இச்சாட்சியத்தின் முன்மாதிரிகளா நீங்கள்?

இன்யை உலகம் நல்லாட்ச்சிக்கான வழிகாட்டல்களை தேடி அலைகின்றது. உண்மை எது, பொய் எது என்பதனை உணரமுடியாது. கலங்குகிறது இக்காலத்தில் கடவுள் தமது பணிகளை பகிர மனிதரை அழைக்கிறார். அதனை உணர்ந்து சாட்சிபகரும் மனிதரே இறந்தபின்பும் நினைவு கூரப்படும் இறைசாட்சிய வாழ்வால் மனித மனங்களில் நிலைத்திருக்கிறார். அவர்களில் ஒருவராக எமது ஆன்மீக வழிகாட்டும் அற்புத தலைவரே பீற்றர் பியன் வெனு என்ற பெரும் துறவி. இவரது தூரநோக்கை அடைய வேண்டும் என்ற ஆவல், விடாமுயற்சிகள் பலவடிவங்களாக தொடர்வது அதனை சிறப்பிக்க முன்வருவோரது துணிவு, தன்நம்பிக்கை, ஆன்மபலம், சவால்களை வென்று சாதனைகள் குவிய உதவும் இப்பாதையினை தொடர முன்வரும் நல்லுறவுகளுக்கு என்றும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. இவை பலவடிவங்களாக இல்லற, துறவற, சமூக பொறுப்புக்களை ஏற்போருக்கு மட்டுமே சங்கமமாகலாம்.

இன்றைய உலகில் பொதுநோக்கு பணியில் ஈடுபடுவோரை விட வெட்டிப் பேச்சிலும் வீண் விமர்சன வார்த்தைகளிலும் அரட்டை அடிப்போருக்கு வாழ்வு ஒரு பண்டப் பொருளாக, பாவித்த பின் தூக்கி எறியப்படும் பயனற்ற பொருளாக வாழ்வின் அர்த்தமிழந்து

துவண்டு வாழ்வை சீரழிப்போரால் தாம் மட்டும் அல்ல, தம் சூழலில் உள்ளோர் பற்றியும் தூற்றி திரிவதன் மூலம் மகிழ்விழந்து, மானமிழந்து மனக்காயங்களுடன் வாழ்வோர் சனத்தொகைக்கு எண்ணப்படும் மனித உருக்களாகவே வாழ்ந்து மடிவர்.

எமது வாழ்வில் பிறரது துன்பத்தை உணர்ந்து பகிர்வதிலும், ஆறுதல் அளிப்பதிலும், அவர்கள் நல்வாழ்வுக்காக அர்ப்பணத்துடன் உழைப்பதிலும் ஆன்மீக நம்பிக்கை வாழ்வை கட்டியெழுப்புவதிலும் தம்மை மகிழ்வுடன் அர்ப்பணித்து பிறர் மகிழ்வில் இன்பம் தேடும் பணியாளராய் வாழும் ஒவ்வொரு கணமும் எமது வழிகாட்டியின் நினைவை நிலைநிறுத்துவதுடன் தம் வாழ்வின் அர்த்தத்தையும் இவ்வுலகில் அடையாளமாக்கி கொள்கிறார்கள்.

தன்னைப் பற்றிய மீளாய்வே செபத்தில், தியானத்தில் உதித்து, தமது தவறுகளை உணர்ந்து களைந்து தற்துணிவுடன் மனம் விட்டுபேசும் இறை உறவை மனித உறவிலும் காணும் போது அவர்கள் வாழ்க்கை முன்னு தாரணமாக மட்டுமல்ல தமது வாழ்வை இறை உயிர்ப்பில் இணைந்து மீண்டு எழுவதுடன் இறை உறவு, மனித உறவு, தன்னோடுதான் கொள்ளும் நல்லுறவு சங்கமிக்கும் சங்கம மாக மலரும். இதுவே எமது சாட்சிய வாழ்வாக மிளிரும்.

“தன்னிடத்தே தானே நம்பிக்கை இழப்பது, தெய்வத்திடம் நம்பிக்கை இழப்பதற்கு சமனாகும்” என்பார் சுவாமிவிவேகானந்தர். இதுவே தமது வாழ்வில் நம்பிக்கை இழக்கும் ஒவ்வொருவரும் பிறரில்

குறை காணும் நிலையாவதுடன் தம்மை உளநோய்க்கு உள்ளாக்கி நோய் காவிகளாகி விடுகிறார்கள். அவர்களையும் ஏற்று அழைத்து தன்நம்பிக்கை ஊட்டவேண்டிய பொறுப்பு உங்களிடம் உள்ளது.

"தன்னைத் தானே அறிவதற்கு தியானம் மட்டும் சிறந்த வழி அல்ல. உன் செயலும் தான். உன் கடமையை ஆற்றபாடுபடு, உன் தன்மையும் தரமும் என்ன என்பதை நீயே விரைவில் கண்டுபிடிப்பாய்" என்பார். யோன்கேத்தே என்ற அறிஞன், எல்லோருக்கும் பிறப்பும் வாழ்வும் அர்ப்பணத்துடன் அர்த்தம் உள்ளதாக அமைய மீட்டுப்பார்க்கும் சந்தர்ப்பங்கள் பல. அதில் உன் பிறந்தநாள் உணவுப் பண்டங்களை பகிரும் நாட்களாக கரைந்துபோகாது, அந்நாளில் சென்ற ஆண்டின் சோதனைகள், சாதனைகள் மதிப்பிடவும், அடுத்த ஆண்டுகளுக்கான திட்டமிடலை முன்நகர்த்தவும் இருக்கும் சூழலை ஏற்று பிறர் மகிழ்வின் உன் மகிழ்வை இரட்டிப்பார்க்க கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களே வழிகாட்டிகளின் நினைவை மீட்டுமகிழும் காலத்தை உன் வாழ்வின் இலக்கினை நோக்கிய பயணத்துக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பமாகும்.

பிறருக்கு எதை கொடுப்பது என்பதை எண்ணி கலங்காதே, உன் புன் சிரிப்பில் நட்பை பலமாக்கு. நம்பிக்கை வாழ்வை நாம் சுவைத்து பிறரில் நம்பிக்கை வாழ்வை விதைக்கும் நல்லுறவை வளர்க்க, புன்னகையை மூலதனமாக்கும் புதுவாழ்வை நல்லுறவால் வெல்ல இதுவேகாலம் நேரம் சந்தர்ப்பம் சங்கமமாகும்.

செ.யோசப்பாலா
உளசமூகசீராளன்.

A Man Born With a Mission

Where there is chaos, there is a MISSION. It was out of chaos that God created the universe, human beings are an important part of it. God entrusted him with a mission of safeguarding and sustaining the well being of his handiwork. But men and women gradually forgot the GIVER and clung to the GIFT of creation and brought it to a chaotic condition.

The merciful and understanding God of ours, sent His agents – the Patriarchs, Kings and Prophets. But His people closed their ears to them, rejected them and done away with them. Yet…. God's mission continued…. He Himself took upon the human condition, lived among us and sealed the covenant made with father Abraham, by His life, teaching, passion, death and RESURRECTION!! There was a NEW BEGINNING of mission!!!

The Spirit of the Risen Christ continues to move many trustworthy agents. One of such servants was our Ven. Pierre Bienvenu Noailles. He was a purpose oriented man, made holy by the Lord and Mother Mary. Though born on October 27th 1873 in a scattered society during and after the French Revolution, and was greatly affected by the standards of his time, He let God Transform him inwardly and experienced a complete change a paradigm shift of his mind.

Our Blessed Mother played a major role in this shift. What happened on October 10th 1816 in the church of St. Sulpice was related by P.B.Noailles himself. He followed the faithful to this church. His eyes were drawn to the statue of Our Lady who held in her arms, the Divine Infant. It was a moment of grace for him. Bienvenu has revealed: "I heard Her voice; She called me; showed me the way; I understood everything." It was then, he decided shown by Mother Mary.

His sense of purpose – his mission on earth. urged him to move forward and to respond heroically to all the problems, success, conflicts, illness and disappointments. He used all his talents and resources of nature and grace to fulfil the purpose of his existence, call and mission.

As I reflect with admiration on his life, I am moved to be totally detached from 'self' and respond to God with joy in complete dedication in daily life, for God's greater glory!! God is glorified by seeing the New Heaven and New Earth taking shape in each person, in small groups, in communities, in this divided, scattered, self dominated society of ours. P.B.Noailles became the channel of God's dream to BRING TOGETHER THE SCATTERED CHILDREN OF GOD. Let us, who are called to follow his Charism of COMMUNION go forward, trusting God, Mother Mary and St. Joseph to continue this mission in our time, here and now.

Sr. Romuald

துறவற ஆண்டில் உலகை விழித்தெழச் செய்வோம்

துறவிகளுக்கான அர்ப்பண ஆண்டிலே துறவறம்!
துறவறம் என்னவென்று வளர்வது?
இல்லறம் என்ற படகிலே
இன்பம் என்கின்ற தென்றலும்

துன்பம் என்கின்ற சூறாவளியும் மாறி மாறி வீசும்பொழுது மனித மனம் நிமிர்ந்து நிற்க முடியாமல் சோர்ந்து போகிறது. பொன் எவ்வாறு நெருப்பில் இட்டு புடமிடப்படுகிறதோ, அது போல மனித மனமும் துன்பத்தின் வழியாக சோதிக்கப்படுகின்றது. திராட்சைக் கொடி போல் மனைவியும் ஒலிவக் கன்றுகள் போல் பிள்ளைகளும் திருச்சபையின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்து சமூக ஒன்றிப்பில் வாழும் பொழுது அந்தக் குடும்பத்தில் தேவ அழைத்தல் பிறக்கின்றது. உலக மாயவலைக்குள் சிக்காமல் அவர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றார்கள். அதனால் இறைவனுக்கு அருகாமையில் வாழக் கிடைக்கின்றது. குடும்பத்தில் கூட்டாகச் சேர்ந்து செபிக்கும் பொழுதும் ஆலயப்பணி, சமூகப்பணி என்று செய்யும் பொழுதும் இறைவன் அருகில் இருக்கிறார் என்ற உணர்வு மேலோங்கி இருக்கிறது. தோபித்து ஆகமத்தில் தொபியாசின் வாழ்க்கை முறையை நாம் பார்க்கும்பொழுது அவரது நேர்மையான வாழ்வு இறைவனின் மனதைத் தொட்டது. அதனால் அவரது துன்பமான காலத்தில் இறைவன் தமது தூதரை அனுப்பி துன்பத்தைப் போக்கி அவருக்கு ஆசீர்வாதமான வாழ்வைக் கொடுக்கின்றார். அதுபோல் நாமும் இறைவனுக்கு உகந்த முறையில் வாழ்ந்து நம்மை அர்ப்பணித்து நல்ல இல்லறத்தின் மூலம் இந்த உலகைவிழித்தெழச் செய்வோம். துறவறத்திற்கு ஊட்டமளிப்போம்.

திருமதி.அம்புறோஸ் மலர்பீரிஸ்
திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர்
பேசாலை

Respect for Life and Eradication of Poverty

God created the world not only for human beings but also for all the living beings. “All of them, sheep and cattle, yes even the savage beasts, birds of the air and fish that make them way through the waters” (Ps. 8:7,8).

As God created man, he created every other creature for the human beings so that man cannot live alone. Survival of the man in the universe is based on the survival of other creatures. They are interdependent. Man has an utmost duty to protect the universe and its equilibrium for the wellbeing of everything. Thus, everything that is born or created in the world has its right to live and exist.

All the resources that are found in the universe is sufficient for the existence of all the living creature including human beings for them to live in peace and stability.

St. Basil the Great says, “Unjust sharing of the property and wealth caused the unjust social status of rich and poor.” Poverty in the world is the sign that the social structure of the world is against the will of God. The inequality is based on corruptive capitalism centred on business and market. The global economical system has to be reformed. Pope Francis has the courage to criticise the unjust economical structure of the present world.

In a certain key intervention the Pope claimed that the “absolute autonomy of markets” was a “new tyranny.”

The poor are compelled to become poorer and slaves of the unjust economical structure. Thus the people are forced to live in poverty, thereby, they are to struggle to survive against such as diseases, malnutrition, immorality, child abuse, sexual abuse, abortion, unethical behaviours and premature death. These innumerable factors threaten the existence of vulnerable creatures in this beautiful planet.

Loving and concerning the nature, genuine concern for fellow brethren and God Alone spirituality of the Good Father would become guiding principles to create a better world for all to have a peaceful coexistence. We are called to serve the world to realise this dream of our founder.

Rev. Fr. J. A. Arulthasan
Priest Associate

அர்ப்பண வாழ்வு

நல்ல பிதாவின் வாழ்க்கை
நல்லதோர் வாழ்விற்கு வழியாய்

என் வாழவில் திடீரென திருப்பு முனையாக
திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர் வாழ்விற்கு

ஓர் அழைப்ப அன்பாய் ஒலித்தது.
அருட்சகோதரி மூலமாய் அழகிய பாதை அணுக

வரமாய் கிடைத்த அழைப்பை ஏற்று
வாய்ப்பை நழுவவிடாது ஆன்மீகத்தை உணர்ந்தேன்

ஆன்மீகம் என்னும் அருட்கொடையாம்
ஆண்டவன் ஒருவர் மாத்திரமே என் நினைவில்

வாழ்வில் ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும் போது
வழியாய் அமைவது மாதிரியாய் திருக்குடும்பம்.

பள்ளி செல்ல நான் ஏறுவதோ பல அடிகள்
பரமனுக்காய் பணிவுடன் பல துன்பங்களையும்
பண்போடு ஏற்றுக்கொள்வேன்.

மலையுச்சியில் ஏறி பணிபுரிந்தாலும்
மறையுண்மை தெளிவாக்க மறப்பதில்லை

பயனனுள்ள பணிவாழ்வு பலருக்கும்
பயனாக அமைய பரமனை வேண்டுகின்றேன்

அரசப்பணி ஆண்டவனின் பணி
அன்பியமாய் அவர் வழிச் சென்று

திருக்குடும்ப வாழ்வை ஏற்று
தினமும் வாழ்வில் ஒரு கலங்கரை விளக்காய்

வாக்குத்தத்த வாழ்வில் வசந்தமாய் நிழலாட
நற்கருணை நாதரின் மகிமையை

நாளும் நேரமும் கிடைத்திட்டபோது
நன்றியுடன் பரப்பிட தவறுவதேயில்லை

எதிர்கால வாழ்வின் வசந்தமே
எம் மனதில் அகமகிழும் இறையனுபவமே

இதயமே இதயமே நீ பேசு
இறைவன் என்னோடு பயணிக்கிறார்

என் வாழ்வில் இறைவார்த்தைகளே
என் வாழ்வில் இனி வழிக்காட்டி

ஆர்ப்பாட்டமாக எதையும் செய்வதை விட
அனுதினமும் ஒரு செயலை இறைவனுக்காய்
அர்ப்பணப் பூவாய் சமர்ப்பிப்பேன்.

அயலில் உள்ளவர்களுக்கு ஆன்மீகத்தின்
அர்த்தத்தை உணர வழிசமைப்பேன்
இனி என் வாழ்நாளில்.

K. தவநேவிஸ்மேரி
திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர்
தலவாக்கலை

Amazing call

Life's moments are God's inspiration
Called to change one self is an invitation
Transformation begins with aspiration
Until we take an act of affirmation.

Vocation is not a profession
But the option to choose to be obligation
The system of religious life is not custom
It's a rhythm of duty to show rays of grace.

Consecration for the world is communion
Communication of consolation is prophetic
Convey the gospel value of compassion
Crucifixion is our glorious throne until our death.

Challenges will sharpen our ways
Changes will beat witness to values
Might shall enlighten our innermost self
Be the beloved spouse for him alone.

The sound of rejoicing must resound in our ears again
Work to wake up the world today
Rooted in love to respond to the ruined society
Proclaimed with all God is among us

Sr.Mary Amali Figurado

THE SPIRIT OF GOD ALONE

There is an innate desire in every man to seek something beyond. Even those who do not believe in God accept the mystery of the cosmos. Man is unable to fathom everything in this world. There are many discoveries and new theories emerging in every age. Man himself is a mystery. The centre of all mysteries is God. Even before the revelation of God, man has worshiped God in many forms like mountain, trees, Sun and moon. Nothing in this world can give full satisfaction to man. The desire to seek something more never dies in man. God alone can satisfy man and his desires. This is the revelation of the Old Testament given to our Patriarchs. Abraham the Father of the Israelites received the revelation of God. He had a firm believe in God. He was asked to leave his country, kith and kin and go to another strange land. God said: "Leave your country, your relatives and your father's home and go to the land that I am going to show you". (Genesis 12:10). He obeyed God unconditionally and took refuge in a foreign land in order to find refuge in God alone. He had to be fully detached from his family in order to be fully attached to God. He is an example of total self surrender to God's will. Yahweh wanted Abraham to worship Him alone and obey all His commands. He said to Abraham: "I am the Almighty God. Obey me and always do what is right."(Genesis 17:1). God wanted Abraham to make a sacrifice. Yes, the sacrifice of his only son. Abraham has a big dream of his posterity. God said: "Take your son…whom you love so much… and offer him as a sacrifice to me". (Gen.22:2). Abraham was ready to make a big sacrifice because of the spirit of God alone and his total surrender to Him.

JESUS, MARY AND JOSEPH LOVED AND SOUGHT GOD ALONE.

Jesus did everything to please the Father. "I glorified you on earth by accomplishing the work that you gave me to do". (John 17:4) He had his total trust in the Father. Jesus's whole life, as son of God was impregnated by communion with the Father, total ac

ceptance of love and filial obedience. Jesus sums up and defines his earthly life and mission in these words, “I have come from heaven, not to do my own will but the will of him who sent me” (John 6:38). His life for God Alone, made concrete in the accomplishment of his mission, found its culminating point in his Pasch.

Blessed Virgin Mary uttered her ‘FIAT’ (Amen) to God because of her total self surrender to Him. She placed her whole trust in God and accepted His will unconditionally. She obeyed God in a spirit of humility. Mary said: “Behold, I am the handmaid of the Lord. May it be done according to your word”.(Luke 1:38). In her Magnificat she has expressed her total trust in God.

Joseph was a man of deep faith and trust in God. Though he could not understand how a virgin would conceive a son he obeyed God. Being a just man he was about to run away from Mary. “When Joseph awoke, he did as the angel of the Lord had commanded and took his wife into his home”. (Mathew 1:24). Joseph did everything because of the Glory of God.

In General Rules 1858 the Founder says: “The vocation of all the associates of the Holy Family, and not just of the daughters of God alone, should be characterized by a spirit of zeal and de

tachment bordering on heroism, the spirit of God alone. Jesus and Mary and Joseph loved, sought and desired only God Alone on this earth. He was the object of all their thoughts, desires and actions. This was the spirit that animated them in everything…….”. Their whole life was a living Amen.

The spirit of God alone means purity of intention and having one’s only aim the glory of God and the salvation of others. When things go against us or we are criticized, the spirit of God Alone calls us to praise God for the difficulties, and pray for our critics. The spirit of God Alone leads us to a life of simplicity and obedience. The spirit of God Alone is also a spirit of discernment; it is so closely linked with doing the will of the Father. According to the Founder, the spirit of God Alone is the surest way to reach perfection in a short time. God Alone was the priority of PBN’s life. Everything else was subordinate to it. After the schism in Paris he writes, “If my friends and children abandon me, God remains and having God Alone I am content to lose everything else”. The Founder said,” if we live for God Alone we will enjoy the peace of the children of God and that we would be very happy if we consecrated every moment to God and lived only for him”. The last exhortation of PBN at his death bed, “Dear children, continue my works and uphold them. Preserve in them the spirit with which your Good Father sought to inspire them; a spirit of devotedness of charity, of piety, of self denial. A spirit of God Alone, a family spirit. O yes, love one another, love one another tenderly. So you see, the spirit of God Alone is simply a spirit of love”.

Fr.Jacob Nicholas
Priest Associate

அர்ப்பணம்

வளர்ந்துவிட்டவிஞ்ஞானயுகத்தில், நுகர்வுக் கலாசாரத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாம் இத்துறவற அர்ப்பண ஆண்டிலே இவ் வாழ்வு பற்றி எமது திருத்தந்தையுடனும், எமது நல்லபிதாவுடனும் சேர்ந்து சிந்திப்பது சாலப்பொருத்தமானதே.

மண்ணில் மடியும் விதை
மாண்டுபோவதில்லை
அதுதன்னை இழக்கின்றது
மற்றொரு பயிரின் வரவிற்காய்
அங்கு அர்ப்பணம் மலர்கின்றது.

குழந்தை ஒன்று பிறக்கின்றது
அது நடக்க முயல்கின்றது
தடுக்கி விழுகின்றது
பெற்றோரின் தட்டிக்கொடுப்பு
அது நடக்க உதவுகின்றது
இங்கு அர்ப்பணம் மலர்கின்றது.

பெலிக்கான் பறவை
தன் குஞ்சுகளுக்கு இரைதேடுகின்றது
இரை கிடைக்காத பட்சத்தில்
தன் உடலைக் கொத்தி
குருதியை குஞ்சுகள் பருக கொடுக்கின்றது
சுய விருப்பை இழக்கின்றது
இங்கு அர்ப்பணம் மலர்கின்றது.

சிந்தனை:-

அர்ப்பணம் என்பது செயல் வடிவம் பெறவேண்டும். இதற்கு ஒவ்வொரு துறவியும் தன்னை மறுக்கவேண்டும், விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும், தட்டிக்கொடுக்க வேண்டும், ஈற்றிலே தன்னை இழக்கவேண்டும்.

நாம் அறிந்த அர்ப்பணத்தின் சாட்சிகள் பலர் அவர்களில் சிலர் :-

➢புரட்சியில் சிக்கியோர்
புதுவாழ்வுபெற
தன்னை முற்றும் அர்ப்பணித்தார்
எம் நல்லபிதா

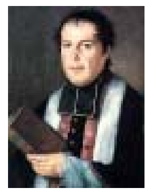

➢ஏழைகள் வாழ்வுபெற
ஏழையானார்
அன்னைதிரேசா

➢இனவெறி களைய
தன்னை அர்ப்பணித்தார்
நெல்சன் மண்டேலா

➢மாணவரின் மனதிலே
மண்டிக் கிடக்கும்
மன இருளைஅகற்றி
தன்னை அர்ப்பணித்தார்
அப்துல்கலாம்

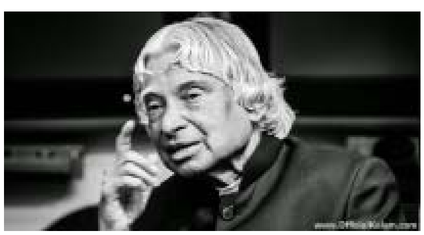

துறவிகள் விழித்தெழ
உலகம் உயிர்ப்படைய
விழிப்படைய அழைக்கின்றார்
துலங்கிடும் அர்ப்பணநாயகன்
திருத்தந்தைபிரான்சிஸ்

இவர்களின் வாழ்வு எமது அர்ப்பணம் பற்றி சிந்திக்க செயலாற்ற சவால் விடுக்கின்றது. திருக்குடும்ப துறவிகளாகிய நாமும் இவ்வழி செல்வோம்.

அருட்சகோதரி. மலர்விழி அல்பிரட்

The Beatitudes lived by Ven. Pierre Bienvenu Noailles

Out of all the teachings of Jesus, in my opinion, the BEATITUDES summarizes the whole of Gospel message and is appreciated by believers of all religions. These beatitudes show us a new way of living our discipleship in the Church.

As a Holy Family Apostolic Religious I take our priest and Founder Ven. Pierre Bienvenu Naolilles, as my model to apply the beatitudes for an authentic and deep living of it.

BLESSED ARE THE POOR IN SPIRIT for theirs is the Kingdom of Heaven…….. BLESSED ARE THE MEEK for they will inherit the land.

Fr. Noailles lived these Beatitudes very remarkably and heroically. His whole life and mission totally depended on God and God Alone! In a spirit of humility, poverty and respect, he always considered others greater than himself. The complete confidence he had in the Providence of God is tangible in the way he founded the Association of the Holy Family in 1820 with 75 Francs, 70 of which was the house rent! He had such courage and total dependence on God to take up in addition, an orphaned child, saying, "The Providence of God has given us this child".

As a Founder, he gave priority to 'pooling and sharing' even at the risk of losing some of the members of the Association. He knew that, money will gradually and surely move away a disciple from one's single-hearted adherence to God Alone.

Though Fr.Noailles involved whole-heartedly in a variety of good works, he had a marked predilection for the poor, the weak, the sick, the lepers and the most recalcitrant people who refused to turn towards God even in their sick bed. He was prepared to lose anything to gain the most surpassing treasure-God Alone. One needs to be poor and gentle in spirit in order to totally conform one's life to that of God's will.

In the ACTS of the CONGREGATION FOR THE CAUSE OF SAINTS which His holiness Pope St. John Paul 11 desired to be published the following is recorded:

“Having received a special grace through the Virgin Mary…. his life was totally for God Alone; his only desire was to love Him and to make Him loved. His aim was” to follow Christ, to conform his life to His life as much as possible; hence his constant seeking of the will of God…. In fact, these words, “God Alone” which people heard him repeating, were for him the inspirational rule of his life especially when he had to endure his greatest trials: calumnies, incomprehension, alienation, sickness. They were the source of his strength and his ardent love, secret of his continual serenity, Poverty of spirit and of his total abandonment. –Given in Rome on 8th February 1988.

Fr. Noailles- the Good man who passed this way – has shown us how to follow the path of beatitudes. It is for us to freely and courageously move forward and enjoy the happiness and fulfilment that this path brings in our lives.

Sr.Romuald

My family and I wish to express our sincere gratitude to our sisters for your prayers, sympathetic messages and your presence at the moment of my dear brother’s death. I am grateful to the community of Kohuwela and Dehiwela who visited my brother when he was sick and gave Holy Communion. Special thanks to Sr.Christa , councillors .and Sr.Shanthi, though she was unable to reach me, telephoned me now and then to console me and show her feelings in words. And our special thanks to Sr. Ithayamalar and communities of Kohuwela and Vavuniya for your prayer service which was appreciated by everyone. Our earts will always remember your kindness. Once again I thank you all.

Sr.Rita Casmir

இணைந்த உறவின் ஆனந்தம்

ஏழு நாட்கள் எப்படிக் கழிந்தது என்பது தெரியவில்லை எமது தனிப்பட்ட கடமைகளின் அழைப்பு ஒருபுறம் கேட்ட போதும் இன்னும் இரு நாட்கள் இதே சூழலில் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற நினைப்பே மேலோங்கியது. நாம் பங்கு கொண்ட வருடாந்த தியானத்தின் அனுபவங்களைச் சகோதரர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விழைகின்றோம். காலைத் தியானம் எம் உள்ளத்தையும், உடலையும் ஓர் இளகிய நிலையில் எம் இருப்பை உணரவைத்தது அதுவே அன்றைய நாள்முழுவதும் எம்மை ஆனந்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒவ்வொரு உரையும் எம் வாழ்வைத் திரும்பிப்பார்க்கவும் விசுவாசத்தில் உறுதி பெற்று அர்ப்பண வாழ்வை ஆழப்படுத்தவும் கூடியதாக இருந்தது. கேட்டவற்றை அசை போட்டு ஆளப்படுத்த நேரம் போதுமானதாக இருந்தது .நற்கருணைப்பிரசன்னத்தில் இறைவனின் அன்பை அதிகமாக அனுபவித்தோம். ஓய்வும் நேர்த்தியான உணவும் சோர்வின்றி ஒவ்வொருநாளும் புது உற்சாகத்துடன் இருக்க பெரிதும் உதவியது. இவை அனைத்தும் நாம் அப்போஸ்தலிக்க கன்னியர்களுடன் சேர்ந்து பயனித்ததில் நிறைவைக் கொடுத்தது. அவர்களுடனான அனுபவப்பகிர்வு அவர்கள் வாழ்வையும், எம் வாழ்வையும் சீர்தூக்கிப்பார்க்க அனுபவரீதியான அறிவைப் பெற வழியாக இருந்தது.

அர்ப்பண வாழ்வும் எமது வார்த்தைப்பாடுகள் எல்லாம் புதிய புதிய அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தியது. இயேசுவின் வாழ்வுடன் நாமும் கலந்துள்ளோம் அதுவும் திருக்குடும்பத்தில் என்பது தெளிவாக விழங்கியது. இறைவார்த்தையின் புதியஅர்த்தங்கள் எமக்கு ஓர் பலத்தையும் நம்பிக்கையையும் கொடுத்தன. “பரலோக தந்தையுடனும் உங்களுடனும் நான் இணைந்து வாழ்ந்த வாழ்வை உங்கள் வாழ்வில் தொடருங்கள். நான் என்றும் உங்களுடன் இருக்கின்றேன்.” என்ற இயேசுவுடன் கூடிய குடும்ப உறவின் ஐக்கியத்தை அனுபவித்தோம். இத்தியானத்தை ஒழுங்குபடுத்தியவர்களுக்கும் இங்கு இத்தியானத்தை வழிநடத்திச் சென்றவர்களுக்கும் எம்மையும் இத்தியானத்தில் பங்குகொண்டு இறையருள் பெற வழிசெய்த மாகாணத்தலைவிக்கும்

எமதுகுழுவினர் சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். மேலும் "தாயின் வயிற்றில் நீ கருவாகுமுன்னே நான் உன்னைத் தேர்ந்து கொண்டேன்" என்று எம்மை அழைத்து அருள் வழங்களை அனுதினமும் வழங்கிடும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை உளமார வாழ்த்திப்போற்றுகின்றோம்.

திருமடசர்பற்ற குழு

நன்றி கூறுகின்றோம் - தரம் 13 மாணவிகள்

நானாட்டான் புனித மரிய கொறற்றி விடுதிச்சாலை மாணவிகள் ஆகிய சி. டிவோன் செறின் (9 வருடம்), ப. நிசாந்தினி (8 வருடம்), ஜெ. கஜிதா (6 வருடம்), தே.நிருசா (6 வருடம்) நாங்கள் இவ் விடுதிசாலையில் இருந்து கல்வி கற்பதற்கு உதவிய அருட்சகோதரிகளான Sr.யூலியா, Sr.டெய்சி, Sr.வானுமதி, Sr.ஜெயந்தி, Sr.பேரின்பமலர், Sr.நெவிஸ், Sr.மெறிலின், Sr.யூடிட்டா, Sr.ராஜேஸ், Sr.மெற்றில்டா, Sr.ஸ்ரெலா, Sr.அனீட்டா உங்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் அன்பான செபத்துடன் கூடிய நன்றிகளை தாழ்டையுடன் கூறிக் கொள்கின்றோம். மற்றும் நாங்கள் கல்வி கற்ற காலத்தில் எங்களை ஊக்கப்படுத்திய மாகாணத்தலைவிகளான Sr.யோலண்ட், Sr.கிறிஸ்ரா அவர்களுக்கும் எம் இதயம் கனிந்த நன்றிகள். இந்த முறை உயர் தரப்பரீட்சை எழுதிய எங்கள் ஒவ்வொருவருக்காகவும் நீங்கள் உங்கள் செபங்களில் செபித்ததற்கு மிகவும் நன்றிகள்.

A Summary of Pope Francis' New Encyclical,

Laudato Si **"Praise be to you."**

On the Care of our Common Home

PASTORAL CARE OF THE PLANET

This Encyclical is addressed not just to Catholics but to All Men of Good Will We are all aware of all the environmental degradation done by all people, rich and poor, wealthy nations as well as the poorer ones. Destruction of Nature and abuse of environment have detrimental effect on humanity's life and well being.

We are polluting the planet, strip-mining its resources, creating mega-landfills, pouring carbon dangerously into the atmosphere, causing the disappearance of thousands of species, creating bad air and bad water, and thinning the ozone layer. Therefore:

- live more simply,
- use fewer resources,
- lessen your carbon footprint,
- and try to recycle whatever you've used as much as you can.

Pope Francis – "people occasionally forgive but nature never does"

Going against ecology/Nature constitutes an ecological sin which is not only against God but also against neighbour. As Christians (and more so as human beings) we are called to nurture in us ecological ascetism, meaning simple life and living within available means. This kind of ascetism leads us beyond ourselves and places us in full unity and interdependent amongst ourselves as human beings and creation just as we have a common (the same) Creator.

Fr. P. J. Jebaratnam
Priest Associate

மன்னார் மாவட்ட திருக்குடும்ப பொது நிலையினர் ஒன்று கூடலின் ஓர் கண்ணோட்டம்

12.04.2015 காலை 9.00 மணியளவில் திருக்குடும்ப பொதுநிலையினரின் மாகாணத்தலைவி அருட்.சகோதரி கிறிஸ்ரா அவர்கள் தலமையின் கீழ் சுமார் 150 திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர் மன்னார் பேராலயப் பொது மண்டபத்தில் ஒன்று கூடினர். இவ்வொன்று கூடலுக்கு மன்னார் மறைமாவட்ட ஆலோசகர் அருட். சகோ அருள், அருட். சகோ அமலி, அருட்.சகோ மெற்றில்டா, ஏனைய ஊக்குவிக்கும் அருட்சகோதரிகளும் பங்குபற்றினர். ஆரம்ப நிகழ்வாக நற்கருணை நாதரை பேராலய உதவிப்பங்குத்தந்தை எழுந்தேற்றம் பண்ணி ஆராதணையை நடத்தினார். இதனைத் தொடர்ந்து அருட் சகோ மெற்றில்டா அவர்கள் நிகழ்ச்சிகளை நெறிப்படுத்தினார். முதல் நிகழ்வாக வரவேற்புரையை தலைமன்னார் பங்கு பொது நிலையினர் சார்பாக திருமதி மார்கிறேற் குருஸ் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். வரவேற்புரையில் விசேடமாக முதன்முதலாக வருகை தந்திருக்கும் மாகாணத்தலைவி அருட்.சகோ கிறிஸ்ரா அவர்களை வரவேற்பதாக அமைந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து அருட்.சகோ அமலி அவர்கள் உரை நிகழ்த்தினார். இவரைப் பற்றி சிறிது கூறப்போனால் தலைமன்னார் பங்கில் திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர் என்ற அருட்கொடையை எம்மவரின் வாழ்வில்ஒளியேற்றியவர். குடும்பங்களை உருவாக்கி பங்கு பெறச் செய்த வாய்ப்பை தந்தவர் தான் அருட்.சகோ அமலி அவர்கள். தலைமன்னார் சமூகம் மிகவும் கடமைப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றோம். இவர்கள் தனது உரையில் முக்கியமாக பொதுநிலையினரின் வாழ்வு எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற பொருள்படக் கூறினார்கள். இவர்களைத் தொடர்ந்து அருட்.சகோ அருள் அவர்கள் உரையாற்றினார்கள். இவர் தலைமன்னார் பங்கு பொதுநிலையினரை அடிக்கடி வந்து சந்தித்து ஊக்குவிப்பதை யாம் நினைவு கூறுகின்றோம். இவர் தனது உரையில் யேசு மரி சூசையின் வாழ்வானது திருக்குடும்பத்தின் அங்கத்தவர்களான ஐந்து குழுக்களும் எப்படி ஒன்றினைந்து செயற்படுகின்றார்கள் என்பதை விபரமாக எடுத்துரைத்தார்.

தொடர்ந்து எமது மதிப்புக்குரிய மாகாணத்தலைவியின் நீண்ட உரை எம்மவரை மிகமிக ஊக்குவிக்கும் உரையாக அமைந்தது. விசேடமாக திருக்குடும்ப சபையில் அமைந்திருக்கும் ஐந்து குழுக்களின் ஒண்றிணைப்பான இணைவு, ஒன்றிற்கொன்று இணைந்து வாழ்வதால் ஒருவரையொருவர் நிறைவு செய்வதாகவும் குடும்பமாகிய திருச்சபைக்கு இவர்கள் சாட்சி பகர்கின்றார்கள் எனவும் நாசரேத்து குடும்பத்தின் மனப்போக்கை வாழ்ந்து கிறிஸ்தவ விழுமியங்களை கொண்டுவர விளைகின்றனர் என்ற பொருள்பட மிகமிக தெளிவாற்றலுடன் நீண்டதோர் உரையை நிகழ்த்தி அனைவரையும் மெய்மறக்க செய்தார். மேலும் மேலும் திருக்குடும்ப வாழ்வோடு இணைய வேண்டிக் கொண்டார்.

தொடர்ந்து கலை நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாகியது. இந்த இடைவேளையில் சிறப்பானதோர் சிற்றூண்டி பரிமாறப்பட்டது. முதல் நிகழ்வான திருக்குடும்பத்தினரான நோ ஆய் குடும்பத்தினரான ஐந்து குழுக்களின் வாழ்க்கை நோக்கங்கள் சார்பாக தலைமன்னார் பங்கின் பொதுநிலையினர் வெகு சிறப்பாக எடுத்தியம்பினர். இக்குழுக்களில் விசேட குழுவான திருக்குடும்ப குழுக்கள் எப்படி தங்கள் வாழ்வை யேசுக்கிறிஸ்துவின் வாழ்வோடு இணைந்து ஏனைய குழுக்களோடு தங்களை எப்படி பகிர்ந்து கொள்கின்றார்கள் என்பதை தலைமன்னார் பங்கின் முத்த உறுப்பினரான திரு. அல்பிறட் சில்வா என்பவர் மிக அழகாக எடுத்து விளக்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்து மாவட்டத்தின் ஏனைய பங்குகள் தத்தமது நிகழ்ச்சிகளை உரைகள் மூலமாகவும், நடிப்பு மூலமாகவும் நடித்துக் காட்டினார்கள். இதில் அரிப்பு பங்கின் பொதுநிலையினர் பிரான்ஸ் புரட்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் அரசன் சேனாதிபதி, கட்டியன் வரவு மூலம் நாட்டுக்கூத்து மெட்டில் நடித்துக் காட்டியது கண்ணுக்கு விருந்தாகவும் உள்ளத்தை தொட்ட படைப்பாகவும் இருந்நது ஓர் சிறப்பம்சம்.

இந்நிகழ்விற்கிடையில் மாகாணத் தலைவியின் விசேட கண்டோஸ், சொக்லேற் அனைவருக்கும் பகிரப்பட்டது. அப்போதிருந்த கடும் வெயிலுக்கு இதமான ஓர் சிற்றூண்டியாக இது இருந்தது.

ஈற்றில் திருமதி அகத்தா அவர்களின் நன்றி உரையுடன் ஒன்றுகூடல் இனிதே நிறைவெய்தியது.

எஸ். அல்விறெட் சில்வா
திருக்குடும்ப பொது நிலையினர்
தலைமன்னார்.

Called to be a New way of being a Priest
Facing new challenges

Around Twenty Two Holy Family Priest Associates in Sri Lanka met at Talawila from 25th to 27th August 2015 for the Annual 'Live In' session.

This session enabled me to experience a unique call and a personal conversion. The sacred environment of the Holy Shrine of St. Anne enriched this spiritual renewal.

The opening session, with the Talk on 'Rediscovering the Mercy of God' made me understand that we are God's instruments of mercy and love. Our credibility as God's servants, lies heavily on this aspect of being someone in whom others may experience God's abiding love and mercy. Without this essential characteristic, we become fruitless and sterile.

The second session called us for an ecological conversion, A change in the direction of our outlook, and enter into a dialogue with nature. The global imbalance had led to a decline in the quality of human life and thereby we see the cry of the earth and the cry of the poor. From the perspective of Seeing, Judging and Acting, we felt a call for a paradigm shift in our commitment and a call for responsible stewardship. A priest's call to be a responsible steward is rather challenging in today's circumstances. How am I responding to it?

The Holy Father, himself has become the best example of Simplicity of Church Leadership. In his own unassuming ways, the Holy Father has become an icon of the world. His time of leadership, calls for a new outlook for authority. A servant Pope captured the imagination of the whole world. Accepting our unworthiness and our sinfulness is the first step of conversion and recommitment. I felt the timely call for this conversion and commitment to Jesus who washed the feet of his disciples and who loved the poor and opted for them.

Fr. Ried Shelton's enlightening input on the present challenges for the church and our response, helped me to see for myself the present state of my life and the situation of the Church.

Am I truly living my call? Do my services in the ministry of priesthood truly reflect the abiding presence of Christ? Is my daily ministering of the Holy Sacraments really enriching my growth in holiness?

Do I foster a participatory atmosphere in managing the Church and social organizations? Do I truly take up the justice issues and handle them in a fair manner?

Do I dialogue with the others at head level or at heart level? Do I avail myself always at the service of the people entrusted to my care? How shall I respond to the call to be a 'Missionary of Mercy? These are the questions that demanded a positive response from me.

The accompanying presence of the Brothers and Sisters of the other four vocations, namely the Apostolic Sisters, Contemplatives, Consecrated seculars and the lay Associates was really inspiring. I could feel and realize the deep enthusiasm and commitment that has been moving them all these years.

From the perspective of the Holy Family Association of Bordeaux and that of the Priestly ministry, I was able to discern to a certain extent the new way of being a priest facing new challenges of the day.

Fr. Jero Selvanayagam

திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர் - சமகால சவால்கள் - மேற்கொள்ள எடுக்கும் முயற்சிகள்

இன்றைய இந்த நவீன யுகத்தில் விஞ்ஞானம் அதிவேகமாக முன்னேறி மனித வாழ்க்கையை ஆக்கிரமித்து முன்னேற்றமும் அதேவேளையில் அழிவும் வளர்ந்து கொண்டுவரும் வேளையில் குடும்பங்களில் போதைவஸ்து சமூகத்தை உலுப்பிவிடும் ஓர் பயங்கர ஆயுதமாக உருவெடுத்துள்ளது. வயது வந்தவர், இளைஞர், பெண்கள் அத்துடன் பெரும்பான்மையான பாடசாலை மாணவர்கள் இதற்கு அடிமையாகி வருகின்றனர் என்று சொல்வதைவிட அடிமையாக்கப்படுகின்றனர் என்ற அதிர்ச்சியூட்டும் தகவல்களை நாளாந்தம் பத்திரிகைகள். செய்திகள் இணையத்தளம் மற்றும் ஊடகங்கள் வாயிலாக அறிந்துகொண்டே இருக்கின்றோம். அதுவும் எமது வடமாகாணத்தில் அதிகமான இடங்களில் போதைவஸ்து பாவிப்பவரின் தொகை அதிகமாகிக் கொண்டுபோகின்றது என்பது கண்கூடு.

ஆகவே திருக்குடும்ப பொதுநிலையினராகிய நாம், எமது ஐந்து கிளைகளுடனும் ஒன்றிணைந்து கிறிஸ்தவ விழுமியங்களைக் கொண்ட வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஓர் நல்ல சமுதாயத்தை கட்டியெழுப்பி இறையரசைப் பரப்ப அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். இன்றைய சமுதாயத்தில் போதைவஸ்து பாவனை ஓர் பாரிய சவாலாய் குடும்பங்களில் எழுந்துள்ளது. எங்கும் இதன் தாக்கம் அதிகரித்துவரும் இந்நாட்களில் நாம் வாழும் குடும்பங்களில், சூழலில், சமுதாயத்தில் இதன் அதிகரிப்பிற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் அறியவேண்டியது அவசியமாகின்றது. காரணங்களை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைய ஆய்வுகளின்படி பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளில் அதிகம் கவனம் செலுத்தாமை, அன்பைக்கொடுக்க, அவர்களை பராமரிக்க, செவிமடுக்க, அவர்களோடு நேரம் செலவழிக்க முடியாமை, மற்றும் பணப்பற்றாக்குறையால் தாய் வேலைக்குச் செல்லல், மற்றும் தொலைத்தொடர்புசாதனங்களில் நேரத்தை செலவிடல், யுத்தத்தின் இடப்பெயர்வுகள், படித்திருந்தும் வேலைகிடைக்காமை, வறுமை, வீட்டில் தாய் தகப்பனிடையே சண்டைசச்சரவுகள், இதனால் மனமுடைந்து போதையை அரவணைத்தல், தீயநண்பர்களின் சகவாசம், படிக்கும் இளவயதில் காதல், பின் மனமுடைவு, அரச அனுமதியுடன் திடீரென பாடசாலை அருகில் முளைக்கும் மருந்துச் சாலைகளின் மூலம் பரிமாறப்படும் போதை வில்லைகள், ஊசிமருந்துகள் வாங்கும் மாணவர்கள் தம்மோடு படிக்கும் பெண் மாணவிகளுடன் இவ்வில்லைகளை பகிர்ந்து

பாவித்தல், பெரும்பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற முதலாளி வர்க்கங்களின் சுயநலமும் பேராசையும் போதைவஸ்து நாட்டில் கடத்தப்படும் வசதிகள் இலகுவாக உள்ளமை, போதைவஸ்தை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்ற ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இறுக்கமான சட்டங்கள், நாட்டில் உள்ள பெரியபெரிய அதிகாரிகளின் தலையீட்டால் நிறுத்தப்படுகின்றமை. இவையும் இவை போன்ற பலகாரணிகளால் சமுதாயம் இன்று சீரழிந்துகொண்டிருக்கின்றன. எல்லா காரணிகளுக்கும் மேலாக தொலைத்தொடர்புசாதனங்களில் தம் நேரத்தை தொலைத்து, மனச்சாட்சி, ஆன்மீகம் ஆகிய இரண்டையும் தொலைத்து நிற்கின்றனர். இவ்வகையான காரணிகளால் சமூகம் போதைவஸ்தை நாடி அந்தச்சுகபோக இன்பத்தில் தங்களை மறந்து தாம் செய்வது என்னவென்று தெரியாமல் தமது உயிரை அநியாயமாக மாய்த்துக்கொள்ளல், கொலை, களவு, பாலியல் வன்புணர்வு, கற்பழிப்பு, பழிவாங்கல், நிம்மதியின்மை, குடும்பங்களில் சண்டை, மனமுடைவு, வறுமை. இதனால் தீராதவியாதிகள் சிறைவாசம் முதலியவை சமூகத்தில் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அதிபாதக குற்றச் செயல்கள் நாட்டில் நாளாந்தம் நடைபெறுவதை பத்திரிகைகள் விளக்குகின்றன.

அண்மையில் கூட பஞ்சமாபாதகங்களில் ஒன்றான வித்தியா வன்புணர்வு என்ற கொடூரமான செயல் பணத்திற்காக தாய் தந்தை சகோதரி மூவரையும் கொலைசெய்தமை. இப்படியான நாளாந்தம் பல பாதகச் செயல்கள். இவையெல்லாம் போதைவஸ்து பாவித்தலின் விளைவுகள்தான். நாட்டில் நிரம்பிவழியும் இச்செயலை நாம் கண்டு இனியும் பாராமுகமாய் இராமல் நம்மால் இயன்ற அளவில் நாம் அழைக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்கான முயற்சியில் இறங்குவோம்.

நம் குடும்பத்தில் ஓர் சாட்சிய வாழ்வை வாழ்ந்துகொண்டு கணவன் பிள்ளைகளோடு அன்புறவை ஏற்படுத்தி பிள்ளைகளுக்கு நமது நேரத்தைக் கொண்டு அன்புடன் அவர்கள் தேவைகளை அறிந்து ஆலோசனைகள் கூறி ஒன்றாய் உணவுண்டு செபித்து மகிழ்ச்சியாய் இருத்தல். எம் அருகில் உள்ள குடும்பங்களுடன் நல்லுறவைப் பேணும்போதும் அவர்கள் குடும்பங்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்குபற்றி நல்லுறவை ஏற்படுத்தும்போதும் அவர்கள் நமக்கு பலசெய்திகளை நம்முடன் பகிர்வர். அப்போது தவறுகள் நடக்கும் இடங்களையும் நமக்கு தெரியப்படுத்துவர். இதனால் நாம் அந்த இடங்களைத் தேடிச் சென்று அவர்களை அன்புடன் அணுகி போதைவஸ்த்து பாவிப்பதனால் வரும் தீயசெயல்களையும் அதனைத் தடுக்க விழிப்புணர்வு மையங்களைப் பற்றியும் அவர்களின் பெற்றோருடனும் கலந்துரையாடி அவர்களின் துணையுடன் பலவழிகளிலும்

அப்பாவனையைத் தடுக்கும் வழிவகைகளை எடுத்துக்கூறி போதைவஸ்து பாவனைக்கு எதிராக ஒன்றுதிரண்டு இயங்கும் நகரசபை அமைப்புக்கள், சமூகநிறுவனங்கள் இவற்றை அணுகி அவர்களிடம் இருந்துதுண்டுப் பிரசுரங்கள், புத்தகங்கள் முதலியவற்றை எடுத்து வீடுவீடாக தேடிச் சென்று கவனயீர்ப்பு கூட்டங்கள் விழிப்புணர்வு தருத்தரங்குகள் முதலியவற்றை செய்து சிறுசிறு குழுக்களாக அவர்களை அழைத்து கருத்தமர்வுகளில் பங்குபற்றவைத்தல் மற்றும் பாடசாலைகள் அருகே பரிமாறப்படும் போதைவில்லைகள் விற்கப்படுகின்ற கடைகள் நடத்துனரை கதைத்துப்பேசி அங்கு அவர்கட்கு இதனால் ஏற்டும் தீயவிளைவுகளின் தாக்கம் எவ்வளவு அபாயகரமானது என்பதை அறியப் பண்ண முடியும்.

மற்றும் போதைவஸ்தை தடைசெய்ய முன்னெடுக்கப்படும் கண்டன ஊர்வலங்களில் நாமும் பங்குபற்றி நமது எதிர்ப்பை அங்கு காண்பிக்க முடியும். ஜனாதிபதி 10.07.2015 அன்று ஜாஎலவில் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட போதைவஸ்து கவனயீர்ப்பு விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை நமது மாவட்டங்களிலும் அறிமுகப்படுத்தும் போது நாமும் நோயிலிருந்து காப்பாற்றமுடியும். இவ்வாறாக நாமும் நமது சமூகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த போதைவஸ்து பாவனையைத் தடுக்க நம்மாலான அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு நமது இளைய சமுதாயத்தை காக்க முன்வருவோம்.

திருமதி அசுந்தா குரூஸ்
மன்னார்.

Becoming one with the whole

“The earth is our mother
We are her children
Each one is unique
But
Each one is precious
In this vast universe”

The opportunities are becoming experiences; these experiences are becoming part of our life. This life is giving energy to all to become one with the whole. We the Holy Family Young Seekers are proud to say that there was a long preparation which gave us newness in life to be a seeker; in order to dare to move to the mission of Christ.

On the 8th of May 2015 “Asian Young Seekers” gathered at Wennappuwa Holy Family Convent with full of joy and enthusiasm. We were from Pakistan, Philippines, India and Sri Lanka including Contemplatives centred for the common purpose to dare to move. A single flower cannot be a bouquet unless many flowers of different colours are brought together to make a beautiful bouquet; likewise each one was welcomed in their own culture. It is a sign of multi cultural aspect to respect each other, to experience the oneness in the vast Family of P.B.N.

As we entered the hall the cosmic energy touched our inner being and shared the same energy with all the creatures in the cosmic family. Our participation in our programme such as presentation of our early mothers, our present context, cultural items, group sharing, out-ing, sharing experiences of missionaries, sharing experiences of five vocations enriched us to bring out our feminine potential in the vast Family of P.B.N.

All of us were inspired by the history of our early mothers and their daring mission turned our hearts to hold on their spirit to dare beyond our boundary and witness to the world. Actually we came to know where we are now and what is our vision and mission personallyand collectively.

We are in the world
We belong to a family
That is universal family
We are aware of our context
Dare to move……………
We are aware of our culture
Dare to move…………….
We are aware of our brokenness
Dare to move………………
We are aware of our commitment
Dare to move……………….
Let us wake up ourselves
Holding each other’s hands
Embracing the nature freely
Come out of our cocoon
Seeking the signs of the time
To build a new world.

Sr. Jasmine Jesunesan

Asian young Holy Family Sisters dare to move

A long awaited time for all of us as holy family young seekers… I consider it a great privilege; to take part in this "Asian young holy Family seekers dare to move…." I too appreciate the opportunity given to us, as contemplatives and it was an experience of common formation within the Institute.

This session helped us all to recognize the hidden energies within us and to be women of God , committed in the Holy Family, building God's Kingdom. Personally I was able to renew my desire to live the Spirit of God Alone in my simple day today life. To deepen my love for the P.B.N. family and to be challenged by the sharing of my companions.

At the same time I was challenged by the lives of our Early Mothers and I became aware that I need to spend more time in reading and reflecting the lives of our Early Mothers and writings of our dear Founder. I also became aware of the context, I live and move and to be open to the signs of the times revealed in the Gospel daily. As Mary did we are all called to ponder them and plead for change of heart, we are reminded of the prayer of the Easther and plead for the Mercy.

I wish and pray that all may all our lives be lived only for God Alone as Jesus, Mary and Joseph lived.

Ruwani Balage
Holy Family Contemplative,
Nagoda.

துணிச்சல் இல்லாத இளைஞர்கள், ஏற்கனவே ஓய்வுபெற்ற இளைய முதியவர்கள்

வாழ்வு என்று ஒன்று இருக்கும்போது அதில் பதட்ட நிலைகளும், மோதல்களும் இருக்கும் நெருக்கடிகள் இல்லாத சச்சரவுகள் இல்லாத ஒரு சமுதாயம், ஒரு குடும்பம், ஒரு நண்பர்கள் குழு கல்லறை போன்றதாகும் என்று திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்கள் கூறினார்.

இளையோர் தங்களின் அன்றாட வாழ்வில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் குறித்து திருத்தந்தையிடம் கேள்விகள் கேட்டனர். இவற்றுக்குப் பதிலளித்த திருத்தந்தை குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்குள் இடம்பெறும் மோதல்கள் மற்றும் நெருக்கடிகள் குறித்தும், உண்மைகும் போலி அமைதிக்கும் இடையே தேர்ந்து தெளிவு பெறுவது குறித்தும், இவ்வுலகின் நம்பிக்கையின் அடையாளங்கள் குறித்தும், திரு நற்கருணையில் இயேசுவோடு நம் உறவை ஆழப்படுத்துவது குறித்தும் பேசினார்.

இவ் வுலகம் பல அருவருப்பான காரியங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. நாம் போர் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

ஆயினும், இவ்வுலகில் அழகான பல நல்ல காரியங்கள் இருக்கின்றன, இறைமக்கள் மத்தியில் பல மறைந்த புனிதர்கள் உள்ளனர். இறைவன் இவ்வுலகில் பிரசன்னமாக இருக்கின்றார். நாம் நம்பிக்கையோடு முன்னோக்கிச் செல்லுவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. துணிச்சலோடு இருங்கள், முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள் என்று கூறினார் திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்.

இறந்து போன பொருட ் களில் நெருக் கடியும், சண்டைகளும் இருக்காது, ஆனால் அவற் றில் வாழ்வு இருக்கும்போது அங்கே நெருக் கடியும், சண் டைகளும் இருக்கும் இக்கருத்தில் வளர வேண்டுமென இளையோரைக் கேட்டுக்கொண்ட திருத்தந்தை தனது சொந்த வாழ்விலும் நெருக்கடிகள் உள்ளன, நான் வாழ்கின்றேன் என்பதை அவை எனக்கு உணர்த்துகின்றன என்றும் தெரிவித்தார்.

விண்ணகத்தில் மட்டுமே நெருக்கடிகள் இருக்காது அங்கு இயேசு கிறிஸ்துவோடு நாம் அமைதியில் ஒன்றித்திருப்போம் என்று கூறிய திருத்தந்தை துணிச்சலை வளர்த்துக் கொள்ளவும் நாம் வளர்ப்பதற்கும் நெருக்கடிகள் உதவுகின்றன என்றும் துணிச்சல் பண்பில்லாத இளையோர் இளமையிலே முதுமை அடைந்தவர்கள் என்றும் துணிச்சல் இல்லாத இளைஞர், ஏற்கனவே ஓய்வு பெற்ற முதியவராகி விடுகின்றார், இளையோரே தயவுகூர்ந்து ஓய்வு பெற்று விடாதீர்கள் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

பதட்ட நெருக்கடி நிலைகளை உரையாடல் வழியாக எதிர் கொள்ள வேண்டும், நெருக்கடிகளுக்கு அஞ்சக் கூடாது அஞ்சினால் அவை நல்லிணக்க வாழ்வைக் கெடுத்து விடும் என்று கூறினார் திருத்தந்தை பிரான்சிஸ்.

ஆதாரம்
வத்திக்கான் வானொலி

Becoming More Fully Alive Than Ever

Sunset years, autumn years, twilight years are some warm expressions that give life and meaning to us, the elderly people to look at our advanced years more positively. Which of us have watched the red glowing sun dipping into the horizon, leaving its rays of splendor across the sky and not felt carried away into awe and contemplation?Have we not spent hours in admiration at the glory of the autumn woods in their gorgeous shades ofgold, bronze, red and brown? The snow clad mountains full of mystery, leave us longing for their inexpressible purity and strength! The season of spring with all its surprising freshness, bursting with new life all around, is it not invigorating? Twilight, the space of time between sunset and night-fall casts a spell of silence and peace, reminding us of the NOW and THEN, EARTH and ETERNITY. In this light, aging is certainly not a period of meaningless existence, rather it is a God-given space of time to experience serenity, love, hope, a longing for HOME.

Heartfelt gratitude for “the gift of Years” is the grace all the participants received from the two two-day seminars on “Growing Old Gracefully” conducted by Rev. Fr. S.M. Selvaratnam OMI. In his dynamic way, he presented the objectives of the session, namely, to increase in awareness, be grateful for all the blessings life has offered us and to live the present to the full. Secondly, to begin the process of integrating one’s life towards wholeness and oneness. This is the spiritual quest, the search we should take up every single day. This is universal spirituality, “Go back to the Gospel” to which Pope Francis calls us, in order to recover our lost humanity.

To arrive at this wholeness, we need to go back into our personal lives, to become aware of what we have lived ever the past years, our peaks and valleys, our woundedness, our failures, our sins and shame, along with our successes and achievements. We cannot alter these experiences, it is history which is also our story. This awareness of ourselves, our basic strengths and weaknesses, our shadows and masks is truly revelatory.

An exercise on our psycho-social development was given to go downour years, starting from 0-1 infancy, dividing them into tens to where we are now, to note the psychological crises and the basic strengths of each period. We saw that life is a process

and got a better look at our own humanity, what we have lost and how we could recover it.

The most important and basic attitude we need to have is ACCEPTANCE of our own life story. INTEGRITY that is being true to oneself. Involves acceptance of the limitations of our life, as part of our larger history that includes the strengths and weaknesses of our previous generations, a sense of wisdom of the ages and a final integration of all the previous stages; this is spirituality- which brought the prodigal son to the home of his Father. Integrity involves uniting all contrarieties in life, thus bringing about balance, harmony and wholeness.In this process of becoming we can be harassed by a sense of guilt and regret which like ghosts can haunt us.

These can drag us down into the center of ourselves and lead us to doubt the God of love who walks with us all the way to the end. Our response is to surrender ourselves in humble childlike trust. We need to divest ourselves, let go of all that we have amassed in order give ourselves fully to the birthing of the person within. We need to go light- footed into the HERE and NOW. This is wisdom- a gift of the Holy Spirit. When the final call comes, we leave the stage while the applause is on!

As a conclusion to his inspiring session, Fr. Selvam spelt out some calls which underpins the fruitfulness of this stage in our life.

- You are called to the mentors of the present generation
- You are called to be sages to inspire, and guide others.
- You are called to co-journey with our pilgrim people
- You are called to be spiritual guides to show the way
- You are called to be prophets who call people to conversion from religions to God who is love, forgiveness and compassion.
- You are called to be the voice of the voiceless, to motivate them to challenge oppressive structures
- You are called to be ELDERS who will call people to consciousness, freed from illusions to attain mindfulness
- We are called to grow out of vocal prayer, to move on to mental prayer, contemplation and become mystics.

Lord, I long with all my heart to "finish my course well" and with deep and deepening joy and peace. Praised be your holy name for ever and ever.

Sr. Puspam

மிருசுவில் குழுவில் எனது பணிகள்

2005ம் ஆண்டு உடுவில் குழுவிலிருந்து மிருசுவில் குழுவிற்கு வந்தேன். 2004 ம் ஆண்டு சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டு பெற்றோர் உறவினரை இழந்த நிலையில் 60 பிள்ளைகள் இவ் இல்லத்திற்கு வந்திருந்தனர். குழுத்தலைவி ஈவோன், மற்றும் ஏனைய சகோதரிகளும் பங்குத்தந்தையும் என்னை அன்புடன் வரவேற்றனர்.

இந் நாட்களில் எனது சிறப்புப் பணிகளாக:

பல உறவுகள், பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகளுக்கு அன்பு, பரிவு, இரக்கம் காட்டி அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருந்ததுடன் அவர்களுக்கு பாடங்களும் கற்பித்தேன். மக்களுடன் இணைந்து இறைவார்த்தைப் பகிர்தல், செபமாலை சொல்லல், நற்கருணைச் சந்திப்பு மூலம் ஆன்மீகத்தை வளர்க்க முடிந்தது. ஆலயத்தில் மறைக்கல்வி கற்பித்தல், அருட்சாதனங்களுக்கு ஆயத்தப்படுத்துதல் போன்றவற்றிலும் ஈடுபட்டேன். வீடுகள் சந்தித்து சுனாமியால் போரினால் ஏற்பட்ட இழப்புக்களினால் உள வேதனைகளை அனுபவித்த மக்களோடு உரையாடி நோயாளர், முதியோருக்கு நற்கருணை வழங்கினேன்.

2006ல் ஏற்பட்ட போரின் இடப்பெயர்வுகளில் எம்முடன் இருந்த பிள்ளைகளை பாதுகாப்பாக வேறு இடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு ஒன்றரை மாதமாக இறைதந்தையின் பாதுகாப்பில் நம்பிக்கை வைத்து அருட்சகோதரி ஈவோனும் நானும் அவ்விடத்தினில் பாதுகாப்பாக இருந்தோம். போர்ச் சத்தங்கள் மத்தியிலும் அருட்தந்தை பொனிபஸ் அவர்களுடன் இணைந்து திருப்பலி, செபமாலை போன்றவற்றில் ஈடுபட்டு இறைபராமரிப்பை ஆழமாக அனுபவித்தோம்.

என் அருள் உனக்குப் போதும் உன் வலுவின்னையில் என் வல்லமை வெளிப்படும். எனும் இறைவார்த்தை என் இயலாமையில் என்னை வழிநடத்தியது.

அருட்சகோதரி. லூயிஸ்மேரி

The little fish in the Indian Ocean

Once there was a fish. The fish was about to hatch the eggs and give birth. In the course of time a little fish came into being. It was a new experience for the baby fish to be in the vast ocean. The atmosphere, coolness of the water, and the other creatures, all these things seemed to be new for this little fish. So did I when I went to India for my sister formation as well as a renewal of pirituality . The place that is most considered as a place of integrity and a sweet home away from home, a place of silence and solitude.

There were various kinds of fears, inhibitions, and a problem of adjustment, with new life and time table. The small little fish did not know to enjoy the cool water, to be in the present moment. She did not know to swim and scale the depth of the ocean. But the spirituality of Dhyanavana ocean took her into her bosom, and gave her chance to improve her spiritual life and to have a deep communion with a person of Jesus and oneself. It strengthened the religious vocation.

The thrilling experience for this little fish was to see other baby fish from nearly 14 congregations. She was very happy to live with hem, relate with them and love them. All the little fish accepted one another with their similarities and differences.

The little fish was very eager and longing to gather all the knowledge and wisdom about God, scripture, mission and to develop her whole personality in order to have deeper understanding and evoke authentic commitment to evangelical discipleship.

The ocean prepared her effectively, for eventual administrative, formative and for pastoral ministry. By this the little fish had grown in maturity. But her wings were still fragile and delicate, the confidence to swim freely in other areas were lacking. So the ocean gave her good opportunity to search within, her hidden talents and make use of it for the good of others.

By this time the little fish had grown strong, confident and loving. The sweet experience of Indian ocean was very unique and unforgettable. Now the little fish was ready to take a deep jump into the sea, to live a Religious life and accomphish the mission of Jesus.

Sr. Mary Amali Figurado

எங்கள் பசுமையான நினைவுகள்

2015.07.01 அன்று மன்னார் தோட்டவெளி வேதசாட்சிகள் ஆலயத்தில் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள நான்கு விடுதிச்சாலை ஆகிய மன்னார், பறப்பாங்கண்டல், வங்காலை, நானாட்டான், விடுதிச்சாலை மாணவிகளுக்கான கருத்தமர்வு ஒன்று, மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு விடுதிச்சாலைக்கும் பொறுப்பாக இருக்கும் Sr.யூஜின், Sr.எலிசபெத், Sr.ஜெயந்தி , Sr.அனீட்டா போன்ற அருட்சகோதரிகளின் தலைமையில் காலை 9.00 மணி தொடக்கம் மாலை 4.00 மணி வரை நடைபெற்றது.

இவ் கருத்தமர்வில் வன்முறையற்ற தொடர்பாடல் (NVC) எனும் கருப் பொருளு டன் சில கருத் துக்கள் எங்க ளுக்கு வழங்கப் பட்டது.

இவ் கருத்தமர்வின் மூலம் நாம் ஒரு வர் ஒருவருடன் வன்முறையற்ற நிலையில் ஒற்று மையாக எவ்வாறு கருத் துக்களை பரி மாறிக் கொள்வது என்றும், பிறருடைய கருத்துக்களுக்கு நாங்கள், மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்றும் என் உணர்வுகளுக்கு நானே மூலகாரணம் என்றும், நாம் எவ்வாறு எம் வாழ்வில் முடிவுகளை எடுக்கலாம் என்றும் வளவாளர் Mr.ஜோன்சன் அவர்களால் சில விழிப்புணர்வுகள் எமக்கு கொடுக்கப்பட்டது.

அச்சிறிய நேரத்திற்குள் ஒருவர் ஒருவரை எந்த அளவிற்கு அறிந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதைக் கண்டு கொள்வதற்காக அருட்சகோதரி எலிசபெத்மலர் ஒருவரை எழுப்பி இச்சிறிது நேரத்திற்குள் நீங்கள் தெரிந்து கொண்ட பத்து மாணவிகளின் பெயரை சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அது எங்களுக்கு மிகவும் சந்தோசமாக இருந்தது.

ஒவ்வொரு விடுதிச்சாலை மாணவிகளால் மதிய உணவும், சிற்றுண்டிகளும், கொண்டு வந்து ஒருவர் ஒருவருடன் பரிமாறி உண்டு மிகவும் சந்தோசமாக அந்நேரத்தை நாங்கள் செலவு செய்தோம். அதை தொடர்ந்து மாணவிகளால் தரமான கலை நிகழ்வுகள் நடாத்தப்பட்டது. அவ்வேளையில் மாணவிகள் தங்கள் திறமைகளையும் ஆற்றல்களையும் உற்சாகத்தோடு வெளிப்படுத்தியதோடு எங்கள் உறவுகளை மேலும் தொடர்வதற்கும் இந் நிகழ்வுகள், உரையாடல்கள் என்பன மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது.

இந்நிகழ்வுகளின் முடிவாக நாம் தாழ்வுபாடு கடற்கரைக்கு சென்று சந்தோசமாக அம்மாலை வேளையை இதமான கடற்கரை காட்சியில் மகிழ்ந்து நிறைவு செய்தோம்.

எங்களை இக்கருத்தமர்வுக்கு அழைத்துச் சென்று எங்கள் உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு பல வகைகளில் உதவி செய்த விடுதிச்சாலைகளுக்கு பொறுப்பாகவுள்ள அருட்சகோதரிகளான எலிசபெத்மலர், ஜெயந்தி, யூஜின், அனீட்டா அவர்களுக்கு மாணவிகள் சார்பாக மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நானாட்டான் விடுதிச்சாலை மாணவிகள்.

Growing Gracefully Into the Golden Years of Life

A culture that promotes youthfulness, assertiveness, aggressiveness, competition, consumerism, materialism, production, business, individualism and secularism has no regard for the old and the ageing-not even for parents. This attitude is creeping in even into our culture. Even those who take care of those elderly physically and medically have failed to take care of the elderly holistically and more and more specifically spiritually as if the old have no spiritual or psychological needs.

When is old age is old age? Does culture determine it? Is it the physical decline with years? Is it the mental slowing down? If we go by ERIKSONIAN development stages, old age is marked anywhere between 60 – 65 and beyond. "What is certain" writes Albert Jewell is that ageing is a process which has cumulative effect at all levels of our being and which has cumulative effect at all levels of our being and which leads inexorably towards death. Once we reach 60 or 65, it is good time to begin to reflect on integrating our lives, if we had not done so yet, so that we can embrace death because we have embraced life. If I have a reason to die, then I have a reason to live. It is true the other way as well. Preparing for death is not negative, is not pessimism it is not melancholic, it is not giving up on life. On the contrary, we are beginning to feel it is trying to live the remaining years as fully as possible. As Jesus said "so that they have life and have it to the full". (Jn10:10)

Late Adulthood (65-80)

Integrity

A person lives with what she/he has built over her/his life time. Let us look at our story – the years lived so far. No matter what may have happened in this history of ours, it is sacred. What I have lived and what all that have happened, cannot be changed. That is history, recorded facts. This is our history. There is nothing

we can do now to change any of those, but we can learn to accept them as they are and change the spell of those events on us today. That is indeed good news. In fact, it is the liberative news. Integrity involves an acceptance of the limitations of life, a sense of being a part of a larger history that includes previous generations, a sense of owning the wisdom of the ages and a final integrative of all the previous stages.

Healing of Memories

Our painful memories often lie just below a thin layer of forgetfulness, a small event can rip away this layer and we feel bruised, hurt and bewildered. Wounds heal from their innermost depth towards their surface. If the wound was covered over too quickly, it may fester and fill with pus and cause lot of pain and even disaster and be the cause for some psychosomatic illness. e.g: gastro – intestinal disturbances, aches and pains in the body. We may have taken revenge on others, betrayed others, hurt others, pained others and rejected others. God has given us this time to heal our lives.

The Process of Healing

I. Recall the memory
II. Relive the memory
III. Express the feeling that you had originally
IV. Express the feeling that you have now
V. Be open and allow yourself to be healed
VI. Let go of the pain (hurt, fear) and feel free

Reconciliation

Seeking reconciliation becomes another high priority. Peace with oneself, peace with others, peace with the environment, peace with the universe and peace with God. The need to become reconciled with others and to find healing of painful memories is a legitimate and urgent focus of spirituality of the elderly. This is also needed as part of our integration and integrity. Without experiencing peace within ourselves, we may not be in a place to talk peace with others. If we do, it will be incongruent and superficial.

Attitude of Gratitude

As we go down the memory lane, we cannot count the blessings we have received; so numerous. Sometimes we are overwhelmed by the blessings. Every day as we awake up, we have to thank the Lord, for the gift of life. After communion at the Eucharistic celebration, we have to thank the Lord for the gift of years, grateful for our parents and their contribution for my life especially laying a strong foundation and for giving a stable structure to grow, for our formators and teachers, grateful for our friends and the significant people in our life, grateful even for the crises in life because we came out of those crises and did grow as persons.

Sr.Petonila

God's design

I had an opportunity to visit one of our convents named 'ozanam' at Sathurukondan in Batticaloa where differently abled persons are looked after by our Sisters.

Out of the 20 children, the condition of one particular child whose name was Raji pained when I observed her.

She doesn't enjoy the beauty of God's creation, doesn't express her likes or dislikes or say anything about what is happening around her. She can not hear at all, and suffers from brain damage too.

During my stay there, I was able to get more information about Raji. She was deserted by her parents, in vakarai area, 70km away from Batticaloa District. She was found by the roadside by local residents and was handed over to the hospital. She was just 2 ½ years old. She was sent to our home by the probation officer under the Social Service Department. This poor child doesn't know her parents' name or where she is from. Even doesn't know her date of birth.

She is loved very much by our staff and the other inmates.
The staff spokes woman said that at the beginning they came across some difficulties in caring for this child. They could not control her. She was boisterous, she cried and could not express her feelings. They tried their best to bring her up as a person or human being.

But, everything was in vain. She was sent for various treatments, wherever possible. After all the check ups, doctors asked the home not to bring her to hospital any more. All her internal parts were damaged. No more treatment was possible.

She is able to recognize the people with smell and touching. Living with a disability, now she has improved in her behavior and is happy in the loving and caring environment at the convent. After I came to know her back ground. I felt very sorry for her. She was abandoned by her own parents. She was found by residents and finally handed over and placed in this environment.

I was disturbed and I pondered within me, "Why God allowed such a child to suffer….?" Finally, I realized that Jesus said, "Whatever you do to the least of these brothers and sisters, you do it for me". So now very often I meditate on this and I made up my mind to love and accept them for God's greater glory.

Sr. Shoba

துணை அங்கத்தினருக்கான சுற்றுலா

ஆனித்திங்கள் 20ம் நாள் வங்காலை, அரிப்பு, நானாட்டான் ஆகிய பங்குகளில் உள்ள துணை அங்கத்தினர் 27 பேர் ஊக்குவிப்பாளர் 3 பேர் என ஒரு நாள் சுற்றுலாவிற்காக ஆயத்தமானோம். எமது பயணம் வெறும் சுற்றுலா மட்டுமல்ல, ஆன்மீக புதுப்பித்ததலாகவும், எமது ஸ்தாபகரின் மனப்போக்கை, சகோதரிகளில் ஆழப்படுத்துவதாகவும் அமைந்திடவேண்டுமென ஆசித்தோம்.

காலை 8.30 மணிக்கு செபத்துடன் ஆரம்பமாகி கீதங்களுடன் தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட இடத்தை காலை 11 மணிக்கு அடைந்தோம். அது பங்களாவோ தங்கு மடமோ அல்ல, அடர்ந்த காடு உயர்ந்து ஓங்கி வளர்ந்த மரங்கள் அகன்ற கொப்புகள் பரப்பி எமக்கு நல்ல இல்லிடமாக அமைந்தது. மரநிழலில் அமர்ந்து இளைப்பாறினோம். இயற்கையின் அழகிய காட்சிகளை சுவைத்தவர்களாக சிறிது நேரம் செபித்தோம். அங்கத்தினர் தம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினர். நல்ல பிதாவின் கனவு நனவாகிறது போல, பல குழுக்கள் தம்மிடையே வேறுபாடின்றி, ஒருவர் மற்றவருடன் இணைந்து இருப்பது. மரங்களின் கிளைகள் பெரிதாக வளர்ந்து ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து மக்களுக்கும், பறவைகள், மிருகங்கள், வாகனங்கள் யாவற்றுக்கும் அடைக்கலம் தரும் அழகிய வனப்பாக இருந்தது. அமைதியான சோலை, ஆறு பாய்ந்த படியே ஓடிக்கொண்டிருந்தது. யாவரும் ஒரே தந்தையின் மக்கள், ஒரே ஆன்மீகம், ஐக்கியம் வாழப்பட வேண்டும். என்ற நல்ல பண்புகள் வெளிப்பட்டன. தாக சாந்தி ஏற்பட்டதும் சீடர்கள் 5அப்பத்தையும் 2மீனையும் பங்கிட்டது போல சகோதரிகளும் இருப்பதை மனமகிழ்வுடன் பகிர்ந்து கொண்டனர் இன்னமும் பார்க்க வேண்டிய குஞ்சுக்குள தொங்கு பாலம் சிலருக்கு உந்தித் தள்ளியது. எனவே மீண்டும் எமது பயணத்தை தொடர்ந்தோம். முதலில் தொங்குபாலம் பார்ப்பதற்கு பயமாக இருந்தாலும் ஒவ்வொருவரும் வயது வேறுபாடின்றி பாலத்தில் ஏறி மகிழ்ந்தனர். ஒரு சிலர் மட்டும் பயத்தினால் ஏறவில்லை. அதன்பின்னர் மீண்டும் பயணம் செட்டிகுளத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கும் பெரிய தேக்கம் சென்றோம். வந்தவர்களில் யாருக்கும் அந்த இடம் தெரியாது. ஆனால் குறிப்பின்படி ஒருவாறு பஸ் சாரதி

வாகனத்தை கஸ்ரப்பட்டு இடத்திற்கு கிட்டவாக கொண்டுவந்தார். இனி நடந்து யாவரும் தேக்கத்தை நோக்கினோம். முதல் பார்த்ததை விட பெரிய தேக்கமும் அணைக்கட்டும் மரங்களும் இருந்தன. எல்லோரும் 50 கடந்தவர்கள் ஒரு வித்தியாசமும் பாராது உட்காருவதற்கேற்ற இடங்களைப் பிடித்தனர். பசியும் வயிற்றைக் கிள்ளவே, தமது உணவுப் பொதிகளை அவிழ்த்து சாப்பிட ஆயத்தமானோம். அந்நேரம் அருட்தந்தை அருட்பிரகாசமும் தேடிப்பிடித்து வந்துவிட்டார். அவரும் அர்ப்பணம் செய்து எம் குடும்பத்துடன் இணைந்துள்ளார். உரிமையோடு எம்முடன் கலந்து மதிய உணவையும் முடித்துக்கொண்டு தமது வார்த்தைப் பகிர்வை ஆரம்பித்தார்கள்.

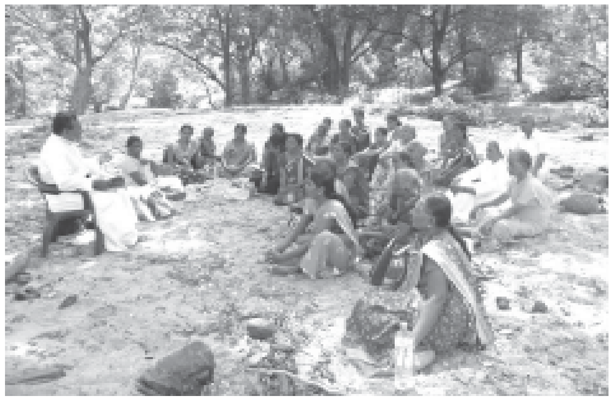

எமது சுற்றுலா ஒன்று கூடலின் முக்கிய நோக்கம் இதுவாகவே இருந்ததால் அவரும் தனது இறை அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள, ஒவ்வொருவரும் சுததந்திரமாக பேசத்தொடங்கினர். அன்றைய நாளின் நற்செய்தி எதற்கும் கவலைப்படாது இறைவனில் நம்பிக்கை என்பதை அழுத்திக் கூறினார். வந்தவர்கள் யாவரும் சந்தோசமாக இந்த நாள் கழிந்ததையிட்டு மன மகிழ்ந்தனர். ஆங்கிலம் கற்பதன் அவசியத்தையும் அவர்களுக்கு சகோதரி மெற்றில்டா சுவாரசியமாக எடுத்துரைக்க சில வசனங்களை அவர்களும் பேசி மகிழ்ந்தனர். இவ்விதமாக குருவானவரின் ஆசீர்வாதமும், ஊக்குவிப்பாளரின் முயற்சிகளும், அடுத்து எப்போ ஒன்றுகூடல் என்ற ஆர்வத்தை தட்டி எழுப்பியது. எல்லாம் இறைவனின் மகிமைக்கே என்ற விருது வாக்குடன் யாவும் இனிதே முடிவடைந்தது. எம் பங்குகளுக்கு பயணமானோம். எம் நல்ல பிதாவின் பிறந்த நாள் அர்த்தமுடன் அமைய ஒருவர் ஒருவரை வாழ்த்தினோம்.

அருட்சகோதரி. அம்புறோசின், திருக்குடும்ப பொதுநிலையினர்
மன்னார், நானாட்டான், அரிப்பு

Our Beloved Fr.J.P.E.Selvarajah

A Universal brother

And

Our Priest Associate

Always "yes to our requests.

You are a 'Selvam' To us all.

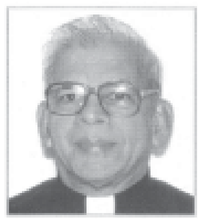

Half an hour early for all functions

You are one among 1000 For your quickness & generosity

An Unofficial visitor In all our events

'You' are 'You' for All seasons

You are so different in your relationship

A niche among the Religious

Selva enjoys an enviable niche in all the Convents and their inmates- young and old alike. He is the unofficial visitor par excellence. They need no "foreign minister" or DHL- service other than the kind services of Selva – to pass messages, to send letters, to coordinate people and what not, from that open prison Jaffna to any part of the world. You can be in Jaffna or in Timbuktu, Selva will not forget your feast day, birthday, profession day or ordination day and will not miss a funeral. He unites himself with all in prayers and feelings. A man he is, but a man for all season's and needs.

Sr.Arul

மாறிவரும் உலகில் இலக்கைத் தெரிதல்

நாற்புறமும் கடலால் சூழப்பட்ட பசுந்தீவாம் நெடுந்தீவில் வைகாசித் திங்கள் 1ம் திகதி இத்தீவின் 4 பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவிகளுக்கு விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஒன்று நடாத்தப்பட்டது. திரு. விவேகானந்தா பிறேம்குமார் (இணைப்பாளர்- குடும்ப புனர்வாழ்வு அமைப்பு, யாழ்ப்பாணம்) என்பவரை வளவாளராகக் கொண்டு "இலக்கைத் தேர்ந்து தெளிதல்" எனும் தலைப்பில் இந் நிகழ்ச்சித்திட்டம் இடம் பெற்றது. காலை 9.30 மணியளவில் சிறு பஜனை செபத்துடன் ஆரம்பமாகிய இந் நிகழ்வானது இறையாசீரின் நம்பிக்கையுடன் வளவாளரால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. முதல் படியாக மாணவர்களின் அறிமுகம் இடம்பெற்றது. சிறு குழுவிலுள்ள எல்லோருடைய பெயர்களும் பாடல் வடிவில் இடம் பெறத்தக்கதாக இசையமைக்கப்பட்டு மாணவர்கள் தம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்டது மிகவும் சுவாரஸ்யம் நிறைந்ததாக இருந்தது.

இச் சிறு குழுக்களாக செயற்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் மாணவர்கள் எதிர்கொண்ட நன்மையான, நன்மையல்லாத விடயங்கள் என்பவற்றை பற்றி கலந்துரையாடப்பட்டது. அவ்வாறான விடயங்கள் மாணவர்களால் வெளிக்கொணரப்பட்டதன் பின் அவர்கள் வாழும் சூழமைவில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சினைகள் யாவும் முன்னுரிமை அடிப்படையில் பிள்ளைகளாலேயே அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டது. இச் செயற்பாட்டில் பிள்ளைகள் 'சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்னும் விடயத்தை மிக முக்கிய பிரச்சினையாக வெளிக் கொணர்ந்தனர். இதனை மேலும் ஆழமாகக் கண்டு கொள்ள (problem tree) பிரச்சினை மரம் வரையப்பட்டது. இம்மரம் வளர்ப்பதற்கான காரணங்கள் யாவும் இம்மரத்தின் வேர்களாக இருக்கின்றன என வளவாளர் மிகவும் துள்ளியமாக விளங்கவைத்தார். இதனைக் கொண்டு பிள்ளைகளே இம்மரத்தை வரைந்தனர் இதன் காய்களாக

1. மனவருத்தம்
2. உயிரிழப்பு
3. சமூகச் சீர்கேடு

4. சிறுவர் கல்வி பாதிப்பு எனவும், இதன் வேர்களாக

- ➢ சிறுவர் பாதுகாப்பின்மை
- ➢ சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்தல்
- ➢ தேவையற்ற தொடர்பு சாதனப் பயன்பாடு
- ➢ சிறுவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படாமை.

என மாணவர்களே தமது சிந்தனைகளிலிருந்து இச் செயற்பாட்டைச் செய்தனர். பின்பு இப்பிரச்சினை மரம் முற்றாக அழிக்கப்பட வேண்டுமெனின் இதன் வேர்கள் முற்றாக வெட்டப்பட வேண்டும். இவ்வேர்களை வெட்டும் பொறுப்பும் உங்களுடையதே என வளவாளரால் தெளிய வைக்கப்பட்டது. மாணவர்களும் தமது

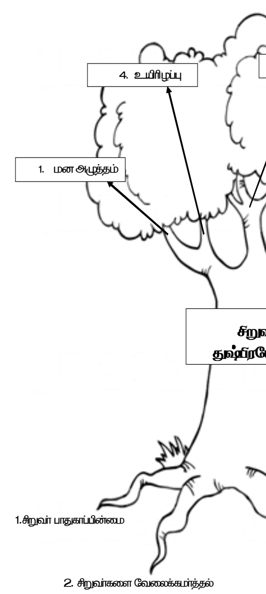

பொறுப்பே இது என சுயமாக கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்ந்தனர். தொடர்ந்து மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருடையவும் நோக்கம், இலக்குகள் தனித்தனியாக நோக்கப்பட்டது. இந்நோக்கங்கள்

Specific
Measurable
Achievable
Realistic
Time bound

எனும் நியதிக்குள் எழுதப் பட வழிப்படுத்தப ்பட்டது. பின்னர் மாணவர்கள் தமது நோக்கம், இலக்கு களையும் அவற்றை அடையக்கூடிய செயற் பாடுகளையும் எழுதினர்.

உதாரணம்: மாணவி X

நோக்கம்:- G.C.E O/L பரீட்கையில் அனைத்துப் பாடங்களிலும் ‘A’ தர சித்தி பெறுதல்.

செயற்பாடு:-
1. பிரத்தியேக வகுப்புகள்
2. கஸ்டமான பாடத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தல்
3. பயிற்சிப் புத்தகங்கள்
4. மேலதிக பயிற்சிப் பரீட்சைகள்

இச் செயற்பாட்டு நிகழ்வின் இறுதியாக மாணவர்கள் ஒருவர் ஒருவரை பூரணமாக அறிந்து கொண்டதை உறுதிப்படுத்தவும், இதன் அடையாளமாக ஞாபகச் சின்னம் ஒன்றை மாணவர்கள் தம்முடன் எடுத்துச் செல்லவும் “நற்சான்றுக் கோப்பை” ஒவ்வொருவராலும் தயாரிக்கப்பட்டு ஒருவர் ஒருவருக்கு வழங்கினர். இவ் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் மாணவர்கள் உற்சாகம், உத்வேகம், கலகலப்பு மற்றும் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றிப் பயனடைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆன்மீகக் குழு

உலகில் திருக்குடும்பத்தின் அர்ப்பண வாழ்வு

குடும்பம் ஓர் கோவில் , குடும்பம் ஓர் ஆலயம் பல்கலைக்கழகம் என்றெல்லாம் வர்ணிக்கப்படும்போது, இன்னொரு விதமாக குடும்பம் எனக்கு ஓர் பாதுகாப்பு, ஓர் அடையாளம் என்பது மட்டுமல்லாது குடும்பம் எனக்கோர் சுமை, கட்டுப்பாடு, என் முன்னேற்றத்திற்குத் தடை என்று நினைப்பவர்களும் இன்று அதிகமாக இருக்கின்றார்கள்.

ஆடம்பர வாழ்வும் பணத்திற்கான முதலிடம் தொடர்புச் சாதனங்களின் ஆக்கிரமிப்பும், சினிமா மோகமும், போதைப்பொருள் பாவனையும் மேலோங்கியுள்ளதால் குடும்பம் என்ற கூட்டுறவு கலைந்து ஒவ்வொரு நபரும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து எமது கலாச்சாரம் பண்பாடு சிதைக்கப்படுவதை தடுக்க முடியாத ஓர் சூழலில்தான் இன்று நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இந்நிலையில் ஆண்டவருக்குள் வாழ்வு, அர்பணவாழ்வு என்பதெல்லாம் பகல் கனவாகவே தென்படுகின்ற இன்றைய சூழலில் திருக்குடும்பத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க ஓர் அழைப்பு.

“நான் ஆண்டவரின் அடிமை: உம் சொற்படியே எனக்கு நிகழட்டும்” ஆண்டவரின் அழைப்பு விசித்திரமானது. மனித மனத்தினால் உய்த்துணர முடியாதது. “என்னில் என்னத்தைக் கண்டு அவர் என்னை அழைத்தார்” என்று நாம் சிந்திப்போமானால் எம்மால் அதற்கு விடை காண்பது முடியாதிருக்கும். இந்தக்குழப்பம் தான் அன்று அன்னை மரியாளுக்கும் ஏற்பட்டது. ஆனால் தெளிவு பெற்று நான் ஆண்டவரின் அடிமை, உம் சொற்படியே எனக்கு நடக்கட்டும்” என்று முழுவதுமாக தன்னைக் கையளித்ததன் மூலம் மனுக்குல மீட்பைத் தொடங்கி வைத்தார். இத் தொடக்கம் சங்கிலித்தொடர் போல் பல இன்னல்களைக் கண்டும், ஆண்டவர் அவரை எடுத்துக் கொள்ளும் வரை தொடர்ந்தது.

திருக்குடும்பத்தின் மிக முக்கிய பயனாளியான மரியன்னையின் வாழ்வில் அவர் கடைப்பிடித்த பண்புகள் எமக்கு ஓர் பெரிய சவாலாகவே இருக்கின்றன. அனைத்தையும் உள்ளத்தில் வைத்துச் சிந்தித்தார் என்று பார்க்கும் போது அவளது குடும்ப வாழ்வின் ஆரம்பத்தில், கன்னியானவள், கணவனை அறியாதவள்

கருத்தாங்கியிருக்கின்றாள். இதில் அன்னையின் தவறு என்று ஒன்றுமே இல்லை. இருந்தும் அன்னை அதனால் ஏற்பட்ட அனைத்து அவமானங்கள், துன்பங்களையும் சகித்துக் கொண்டாள். இன்று எம் மத்தியில் எமது இளம்பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையை பார்க்கும் போது ஓர் நோக்கின்றி, இலட்சியமின்றி தமது வாழ்வை சீரழித்துக் கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு ஒழுக்கம் என்பது, "அது என்ன?" என்ற நிலைதான் இன்று உள்ளது. குடும்பங்களில் தந்தை செய்வது தாய்க்கு தெரியாது. தாய் செய்வது தந்தைக்கு தெரியாது. பெற்றோரின் சிந்தைனை, தேவை பிள்ளைகளின் தேவைகள், வாழ்வின் நிலைகள் பெற்றோருக்குத் தெரியாது. வெளிப்பகட்டும், மற்றவர்களுக்கு ஓர் குடும்பம் என்ற நடிப்புத்தான் இன்று மேலோங்கியுள்ளது.

திருக்குடும்பம் ஒருவரை புரிந்து கொண்டது மட்டுமல்லாது ஒருவருடைய மதிப்பும் மரியாதைக்கும் மற்றவர் பொறுப்பாக வாழ்ந்தார்கள். மரியன்னையின் நிலையறிந்த யோசேப் மறைவாகவே விலக்கிட நினைத்தார். நாம் காணும் உலகில் ஒரு பெண்ணின் சீரளிவுக்கு தான் காரணமாக இருந்தாலும் தானே அப் பெண்ணை தூற்றும் ஆண்களே அதிகம் உள்ளனர். ஏன் இப்படிச் செய்தாய் என்று கேட்ட தாய்க்கு என் தந்தையின் அலுவலில் நான் ஈடுபட்டிருப்பது தெரியவில்லையா என்று மறு கேள்வி கேட்டாலும் அவர்களுடன் கூடச் சென்று பெற்றோருக்குரிய பிள்ளையாக, அன்பிலும், கரிசனையிலும் தன் பங்கை முழுமையாகக் கொடுத்தார் இயேசு. எமது குடும்பங்களில் பிள்ளைகள் மட்டில் பெற்றோருக்கான நம்பிக்கை குறைந்து விட்டது.

ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதற்கு நேரம் இல்லை. குடும்பத்தைக் கொண்டு நடந்த ஒவ்வொருவரும் இயந்திரமாக தம்மை மாற்றிக் கொண்டுள்ளார்கள். இயந்திரத்திற்கும் தேய்மானம் இருக்கும், அதற்கும் எண்ணையும் கவனிப்பும் தேவை என்ற உள் உணர்வு கூட அருகிக் கொண்டு வரும் இந்நாளில்: சிலுவை அடியில் "அம்மா இதோ உன் மகன், நண்பா இதோ உன் தாய்" என்று தனது கடைசி நேரத்திலும் தன் தாயை நினைத்து ஒப்படைத்த இயேசுவின் தன்மை எமக்கு ஒரு சவால். வயது போய்விட்டால் எமக்கு இவர்கள்

பாரம், எமது வாழ்வுக்கு இடையூறு என்று நினைத்து ஒதுக்கும் பிள்ளைகள் தான் இன்று அதிகம்.

இவர்கள் மத்தியில் திருக்குடும்பத்தின் ஐக்கியத்தை, அதன் மகிழ்ச்சியின் அனுபவத்தை அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ள எம்மை ஈடுபடுத்துவது என்பது எமது வாழ்வுக்கு ஓர் சவாலாகத்தான் இருக்கின்றது. கலாச்சாரச் சீரழிவு மலிந்துவிட்ட இன்றைய சூழலில் இளைஞர்களுக்கு விழப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதற்கும், இயல்பாக குடும்பப் பாங்கோடு பிள்ளைகள் வளர்வதற்கும், சமூக உணர்வோடு மற்றவர்களை மதித்து அன்பு செய்து உடன் இருப்பதற்கும், திருக்குடும்பத்தின் ஆன்மீகம் எமது குடும்பங்களில் தளைத்தோங்கவும், திருக்குடும்பத்தின் வாழ்வு எமக்கு மாதிரியாக இருக்கின்றது.

மேலும் திருக்குடும்பமும் பலவிதமான சவால்கள் மத்தியில் தான் ஒருமித்து இறைசித்தத்தை நிறைவேற்றினார்கள் என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எனவே எமது குடும்பங்களில் ஏற்படும் சவால்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு திருக்குடும்பத்தின் அர்ப்பணத்தை வாழ்பவர்களாக மாற்ற, நாம் பணியாற்ற “நான் என்றும் உன்னோடு இருக்கின்றேன்”. என்ற இயேசுவின் வார்த்தையில் முழுநம்பிக்கை வைத்தவர்களாய் எம் அர்ப்பண வாழ்வு நிலைக்க, எம்மை அழைக்கும் இறை பாதையில் பயணிப்போம்.

திருமட சார்பற்ற குழு

எனது தங்கை மெக்டலீன் (தங்கை பொலிஸ்) சுகவீனமுற்று இருந்தபொழுது வீட்டிற்கும், வைத்தியசாலைக்கும் சென்று ஆறுதல் கூறி செபித்தும், நற்கருணை வழங்கி இறைவனின் அருளோடு வாழவைத்தமைக்கும் அவரை இழந்து நின்ற வேளை ஆறுதல்கூறி இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொண்ட அனைவரையும் நன்றியோடு நினைக்கின்றோம். எம் சகோதரிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

அருட்தந்தை டானியல், அருட்சகோதரி லியோ இவர்கள் பெயராலும் நன்றி கூறுகின்றேன்.

அருட்சகோதரி சிப்ரியன்

தத்தி தத்தி நடை பயிலும்

புதுக்குடியிருப்பு - திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம் இவ்வருடம் ஆனது 25வது ஆண்டு விழாவை மனமகிழ்வோடு நினைவு கூருகிறது அதன் நினைவாகவும். மழலைகள், பாடசாலை சிறுவர்கள் இளையோர் பெரியோர் என அனைவரும் மனம் விட்டு மகிழ்ந்து உறவாட திருக்குடும்ப சகோதரிகளால் புதுக்குடியிருப்பு திறந்து வைக்கப்பட்ட “மகிழ் பூங்கா” திறப்பு விழாவில் கூறப்பட்ட கவிதை இது

தத்தி தத்தி நடை பயிலும் தங்க மழலைகளுக்கு அழகிய பூங்கா
கொஞ்சி கொஞ்சி குலாவும் குட்டிக் குழந்தைகட்கு
குதித்து விளையாட ஒரு பூங்கா
அன்னம் போல் நடை பயின்று
அன்னையுடன் இணைந்து
ஆனந்தக்கூத்தாட ஒரு பூங்கா
வீர நடை நடந்து தந்தையின் கரம் பிடித்து
சக்கரத்தில் சுற்றி விளையாட
வண்ண மலர்களுக்கு வடிவான பூங்கா

போருக்குப் பின் இறைவனின் சொத்துக்கள் நீங்கள்.
எம் இனத்தின் முத்துக்கள் நீங்கள்
குடும்பத்தின் குன்றாத மணிக்கம் நீங்கள்
உங்களை வளர்த்தெடுப்பது எமது பொறுப்பு
உங்களுக்கு இருக்கும் போரின் வடுக்களை அகற்ற
இப்பூங்கா இனிய மருந்து
ஓடி விளையாட வாருங்கள்

உருக்குலைந்த சமூகத்திற்கு உயிர் கொடுக்க
உறுதியுடன் இங்கே வாருங்கள்.
சிதைத்து விட்ட எம் குடும்பங்களை சீரழிய விடாமல்
சிந்தித்து செயற்பட இங்கே வாருங்கள்

போரின் வடுக்களினால் ஏற்பட்ட காயங்கள்
பொழுது சாயுமுன்னே குணமாக்க இங்கே வாருங்கள்
உங்கள் மழலைகள் பனித்துளி நிறைந்த மொட்டுக்கள்
இந்தப் பூமியில் தடம் பதித்து மகிழ்ந்து விளையாடும் போது
உங்கள் மனக் காயங்கள் ஆறும்
குழந்தைகட்கு மட்டுமல்ல இப்பூங்கா
அமைதியில் இருந்து இளைப்பாற பெரியோரும் இங்கே வாருங்கள்

குடும்பத் தலைவன் தலைவியாக மனம் விட்டு
மகிழ்ந்து உறவாட இங்கே வாருங்கள்
மகிழ்ச்சியான இசை கேட்டு மனமகிழ்வு கொள்ளுங்கள்
குழலினது யாழினிது என்பர் தம்மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்
கூடிக் குதூகளிக்கும் குழந்தைகளின்
இனிமை நிறைந்த மழலை இசையை
எங்குமே எம்மால் கேட்க முடியாது
அனுபவமே வாழ்க்கைப் பாடம்
ஏணியில் ஏறிடுவோம் எட்டி உதைத்திடுவோம்
சக்கரம் சுற்றிடுவோம் சறுக்கி விழுந்திடுவோம்
ஊஞ்சல் ஆடிடுவோம் ஊர்ப் பெருமை பேசிடுவோம்
வன்னி மண் பெற்றெடுத்த குழந்தைகள் நாம்
வீர மறவர் வழிவந்த குலக்கொழுந்துகள் நாம்
வாழ்க்கைப் பாடத்தை இங்கே கற்றிடுவோம்
தம்பி தங்கை விளையாட வாருங்கள்
அம்மா அப்பா எம்மை அழைத்து வாருங்கள்
அண்ணா அக்கா அமைதி தேடி வாருங்கள்
தாத்தா பாட்டி எங்களுடன் மகிழ வாருங்கள்
வாழ்க புதுக்குடியிருப்பு
வளர்க சிறுவர் பூங்கா

அருட்சகோதரி. யசோதா

வாழ்வின் முதுமையை அருளுடன் எதிர்நோக்கல் அனுபவப் பகிர்வு

வாழ்வும் சாவும் இறைவனே

எனது விரக்தியும் என்னை நான் ஏற்றுக்கொள்ளாமையும் அக விடுதலையற்ற நிலையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. நான் என்னை அறிந்து புரிந்து கொள்ளும் போதுதான் அக விடுதலையடையலாம். தன்னறிவில்லாமல் ஒருவிதமான ஆன்மீகமும் இல்லை. நாம் முகமூடியோடு மற்றவர்களைப் பார்ப்பது எமது குழு வாழ்விற்குக் கஷ்ரமானது. இப்படியான எனது வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில், நான் விரைவில் சாக வேண்டும், இறைவன் என்னை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணமும் தோன்றலாம்.

இறைவன் எமக்குத் தந்த வாழ்விற்கு நன்றி கூறும் காலம் இது. இக்காலத்தில் இறைதியானத்தில் அவரை என்றும் சுவைப்போம். அமைதியில் அவருடன் உரையாடுவோம். அப்போதுதான் இறைவன் என்னுடன் பேசுவார். வாழ்வும் சாவும் ஒன்றாகும் போது எம் உள்ளத்தில் சமாதானத்தைக் கொண்டு வாழ்வோம்.

அருட்சகோதரி மேரி அனஸ்ரேசியா

நான் யார்?

"தாயைப் போல் பிள்ளை நூலைப் போல் சேலை"
என்பது பழமொழி.
நம் அன்னை, இதோ ஆண்டவரின் அடிமை
"உம்முடைய வார்த்தையின் படியே ஆகட்டும்"
என்று தன்னை அர்ப்பணித்தவர்.
தேவையில் இருந்த எலிசபேத்,
கானாவில் கலியான வீட்டுக் காரருக்கு
உதவிட முன்வந்தவர்.
தச்சன் சூசையின் மனைவியாக, ஏழைக் குடும்பப் பெண்ணாக,
அடக்கமுடன் வாழ்ந்தவர்.
இயேசுவின் செயல்களை
உள்ளத்தில் வைத்துச் சிந்தித்தவர்.
ஆண்டவரின் அருஞ்செயல்களைப் புகழ்ந்து பாடினார்
மனித அவதாரச் செய்தியை மனதில் இருத்தினார்.

தாயைப் போல் பிள்ளையா நான்?

சிந்தனை சிறகடித்தது

அருட்சகோதரி மேரி எட்விச்

இத்தியானம் என் வாழ்வுப்பாதையில் இறை பிரசன்னத்தின் ஆழ்நிலைத்திருத்தலிலும், என்னை உய்த்துணர்ந்து வாழ அழைக்கின்றது. கிறிஸ்துவின் பாதையில் அவரின் பிரசன்னத்தில் ஆழமான ஆன்மீகத்தை கண்டுணர்ந்து இன்னும் இருக்கும் காலத்தில் எதை எதை வெறுக்க வேண்டும் எதை அன்புடன் அரவணைத்து அயலவர்க்கும் நன்மை செய்து ஆன்மீக ஒன்றிப்புக்கு ஆயத்தம் செய்ய ஊக்குவிக்கும் ஓர் நல்ல காலமாக அமைந்தது.

Sr. M. Wilfred

"ஆழமான மௌனத்தில் இருக்கும் போது எமக்கு எம்மைப்பற்றிய ஒரு தேடல் வரும் "ஆழ்நிலை தியானத்தின் மூலம் நான் என்னை வெறுமையாக்கி, உலகப்பற்றுதல்களில் இருந்து விலகி, அகவிடுதலை பெற்று, ஆன்மீகத்தை வளர்த்து, புனிதமாக வாழ்ந்து, ஆண்டவருடன் ஒன்றித்து மரணிக்கும் அனுபவத்தை பெற்றுக் கொண்டேன்.

Sr. M. Julia

"எங்கள் வாழ்நாள் எழுபது ஆண்டுகளே. வலிமை மிகுந்தோருக்கு எண்பது. அவற்றில் பெருமைக்கு உரியன துன்பமும், துயரமுமே அவை விரைவில் கடந்து விடுகின்றன"

இழப்பிற்கு வருந்தி விடுதலை கொடுத்து, நிகழ்காலத்தில் எம்மை வெறுமையாக்கி வாழ இறைவனுடன் ஒன்றித்து மனஅமைதி, மகிழ்ச்சி பெற ஆழ்நிலைத்தியானம் உதவுகின்றது.

நான் செய்ய வேண்டியவற்றை, பின்போடாமல் இப்போதே செய்ய ஊதாரி மைந்தன் மூலம் கற்றுக்கொண்டேன். இறைவன் தந்த வாழ்விற்கு நன்றி கூறுவதிலும் முகமூடிகளை களைந்து விட்டு நான் நானாக வாழவும், அனைத்திற்கும் "பிரியாவிடை" சொல்லவும் அதனால் என்னிடம் வளரும் ஞானம் என்னையும் பிறரையும் வழிநடத்தவும் என் அகப்பயண வாழ்வில் தேடல் நிலையில் இறைவனைக் கண்டு மன அமைதியுடன் வாழவும், சாவும் ஒன்றிணைய என் எஞ்சிய நாட்களை செலவிட தீர்மானித்துள்ளேன்.

Sr. Benignus

இந்த வயது இறைவனுடைய ஒரு கொடை. எல்லாவற்றிலும் அழகை அனுபவிக்க, முகமூடிகளை கழற்றி விட்டு உண்மை நிலையில் வாழ, கவலைகளை மறந்து கிறீஸ்துவுக்குள் வாழ்வைத் தொடர, முயற்சி எடுக்க, ஒப்பிட்டு பார்க்காது இறையருளுடன் இணைந்து செபத்தில் வளர அகவிடுதலை அவசியம்.

தன் உணர்வு தான் ஆன்மீகத்தில் ஆரம்பம். இதில் வளர பெரிய தடையாக இருப்பது சுயம். தடைகளைத் தாண்டி அகத்தில் உறையும் இறைவனை சந்தித்து, அவர் குரல் கேட்டு அவருடன் இருந்து இறை ஒன்றிப்பில் வளர்வோம்.

பிரபஞ்சத்தில் இறைவனுடைய திட்டம் உள்ளது. இதில் எம் பொறுப்பை உணர்வோம். நாம் எம்முடனும், இறைவனுடனும், மனித குலத்துடனும் பிரபஞ்சத்துடனும் ஒருங்கிணைப்பில் வாழ பரிசுத்த தந்தை அழைக்கின்றார். பிரபஞ்சத்தை அழிவிலிருந்து காப்பாற்ற, சிந்தித்து செயற்படுவோம்.

Sr. M. Dunston

What am I searching?

Jesus asked “what are you looking for? where do you live master they asked. Jesus answered come and see.

The 14th August was a very important day in my life’s journey, because the Almighty Lord showered His blessings upon me. It was really God’s blessings that He called me to follow him, through the Holy Family Institute. I always thank my Lord with grateful heart.

We had a retreat at Wennapuwa on 5th -11th August. During my retreat I was touched by the reflection which I received from Sr.Aquinas Cyril. What am I searching? This question made me to reflect more about my commitment. In this moment of discernment I need to reflect deeply. During my search I recognized that I am searching for ‘real happiness’. First I searched for my happiness in the ‘relationship and in the worldly things’.

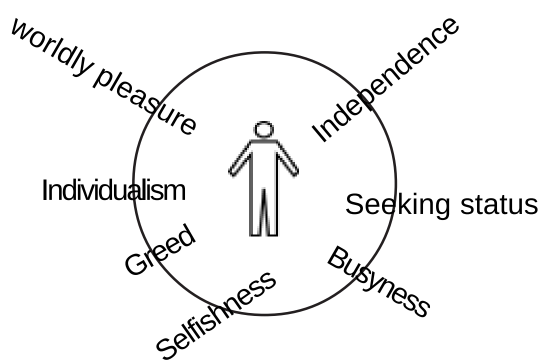

These are the things I have been searching for the past 24 years. Finally I realized during my retreat that God is calling me to let go of everything to posses “God Alone” as my real happiness. I experienced the real happiness in Jesus Christ. I decided to continue my search in Him. With our open heart and mind I committed myself totally to God who called me to experience real and meaning happiness in Him alone who is the root and source of all joy and happiness.

Sr. Subajini Sebamalai

We too ….Exchange

The ARK –it's our home at Uduvil. Started in 1978, this home cares for the children with special needs.

At present, there are forty four children between the ages of 07-14, among whom thirty are accommodated in the hostel. Others are brought by their parents /guardians in the morning and leave in the evening. We have program of studies and activities according to their abilities.

This year the Sunera Foundation that helps children with special needs in Sri Lanka proposed a program called 'Beyond Borders' that would be an initial step to exchange the life and activities of these children in our land. The Ark also is connected to Sunera Foundation through the co-ordination of the Centre for Performing Arts in Jaffna. The proposal came from the President of Sunera Foundation Ms. Sunethra Bandaranayeke and we too happily consented.

It was planned to start with the members of the Ark in Jaffna and the group from Anuradhapura which is the closest district to Jaffna. It was organized and funded by Sunera Foundation for three weeks in Jaffna and three weeks in Anuradhapura.

The first group comprising three trainers and eight members of special needs from Anuradhapura arrived at The Ark on 31.05.2015. They were about twenty years of age from different places in Anuradhapura district. From the Ark three trainers including one of our sisters and eight children (4 girls &4 boys) participated in it.

It started with a moderate welcome to the coordinators, trainers and participants and the program went on for three weeks at The Ark. It was residential. On free days, they went together to visit some places in Jaffna .It was altogether a mixed group of Budhists, speaking Sinhala language and Catholics and Hindus speaking Tamil language. Some trainers had already met before. The medium of language, we could say ….was love. They really proved they were differently able.

Daily they had their activities, therapies, music, dance, drama, games etc that provided opportunities to communicate to

each other and be one. The children were very naughty at times but the trainers were very gently handling them and giving them guidance through translation when needed. They enjoyed Jaffna dishes well and were quite free. At the end of the third week, they performed a program at the Centre for Performing Arts for the public. Both the cultures were exhibited. It was very much appreciated by all including parents, students, seminarians, priests and nuns. Some newspapers gave publicity to it. Next day was a free day for them to cook and enjoy together. Then came the final day to wish good-bye. They left each other in tears with the hope that they would meet again in Anuradhapura.

After a gap of one week, our group of eleven went to Anuradhapura and both the groups met again. They were accommodated at Sarvodhaya building. They went through the same training and activities daily. They were taken out to see some places. All were very well looked after and their life experiences were rich. Towards the end they had the same program staged at Co-op city Auditorium in the town for the parents, well-wishers and those who were really interested in their welfare. Our honorable Chief Guest was Ms. Sunethra Bandaranayake who is the President of this Foundation. The program was well applauded and we could see some in tears looking at their children, young boys and girls on the stage participating in dances and drama. Among them some on their wheel chairs, some cannot speak including the main actor in thedrama and some cannot walk or speak properly. But their expressions and gestures were more powerful than words. The trainers devoted themselves fully to work

with them. Love energy was the life wire connecting them all. Parting was terribly difficult. Even the parents, trainers, care-takers and visitors too were very much touched. It was a loving farewell.

On the whole, the living and sharing together in both the places gave them an opportunity of being human in a different way. Even though they belong to different religions and cultures, the Morning Prayer and assembly was common to all. They became quite aware and sensitive to the needs of others and responded warmly without words. They brought out their hidden talents beautifully. Some were able to come out of their shyness and came forward with self-confidence on the stage. There was no difference. All felt accepted.

In a land which is shattered by violence and war, they proved the ultimate energy is Love who is God.

They tell the world that they too ……can exchange.

Our gratitude goes to Sunera Foundation and its dedicated members not only for their financial assistance but above all for their initiative, interest, encouragement and concern towards these children Glory to God Alone.

The Ark Family,
Uduvil.

மனிதர் பற்றிய கூற்று தவறக்கூடாது

சிறிய கதை

அந்த வீட்டில் அந்த சிறுமி சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்துகொண்டு தனது இரு கரங்களில் அப்பிள் பழங்களை வைத்துக்கொண்டு மாறி மாறி அவற்றையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அங்கு வந்த அச்சிறுமியின் தாய், “நீ இரண்டு அப்பிள் வைத்திருக்கின்றாய் எனக்கு ஒன்று கொடு” என்றார். ஒரு வினாடி தன் தாயைப் பார்த்த அச்சிறுமி, உடனே ஓர் அப்பிளைக் கடித்தார். அடுத்ததாக இரண்டாவது அப்பிளையும் கடித்துவிட்டார். தாயின் முகத்தில் இருந்த சிரிப்பு உறைந்து போனது. தன் மகள் மீது கோபம் வந்தது. தனது மகள் இவ்வளது சுயநலத்தோடு இருக்கின்றாளே என்று வருந்தினாள் தாய். தனக்கு ஒரு அப்பிளையாவது அல்லது அதில் ஒரு பாதியையாவது மகள் தருவாள் என்று எதிர்பார்த்தாள். தான் கேட்டவுடன் தனது செல்லமகள் இரண்டு அப்பிள்களையும் உடனே கடித்து விட்டதால் அடைந்த ஏமாற்றத்தை வெளிப்படுத்த முடியாமல் தவித்தாள் தாய். ஆனால் அச்சிறுமி தாயிடம் “அம்மா இந்த அப்பிள்தான் இனிப்பாக இருக்கு… நீங்க இதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லி இனிப்பான அப்பிளைத் தாயிடம் கொடுத்தாள். இரு அப்பிள்களை வைத்து தனது தாய்க்கு நல்லதொரு பாடத்தை சொல்லி விட்டார் சிறுமி.

அன்பர்களே ஒருவருக்கு அறிவும் அனுபவமும் அதிகமாகவே இருக்கலாம். ஆனால் ஒருவரைப் பற்றிக் கணிப்பதை உடனடியாக சற்று தள்ளிப்போட வேண்டும். மனக்கணக்கு தவறலாம் ஆனால் மனிதரைப் பற்றிய கணக்கு தவறக் கூடாது.

ஆதாரம்: மனிதன் - வத்திக்கான் வானொலி

அன்பான உறவுகளே!!

எமது தகவற் சேவைக்கென நீங்கள் அனுப்பிய ஆக்கங்கள், ஒத்துழைப்புகளுக்காக எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, எம் சபையின் ஐந்து கிளைகளின் அனுபவ ஆக்கங்களை ஒன்றாகத் தாங்கி வெளியாகின்ற 'குடும்ப உறவின் சங்கமம்' பற்றிய உங்களது ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் ஆலோசனைகள், ஆக்கங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அடுத்த சங்கம இதழுக்கான உங்கள் படைப்புக்களை **30.10.2015** இற்கு முன்னர் எமக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

உங்கள் படைப்புக்கள் பின்வரும் கருப்பொருளின் மையமாக அமையட்டும்.

மனித அவதாரத்தில் மனித மாண்பு

- இன்றைய உலகில் மனித மாண்பு
- அர்ப்பணமும் மனித மாண்பும்

உங்கள் தொடர்புகளை விரைவாக்கி, எமது சேவையை இலகுவாக்குங்கள்:

மின்னஞ்சல் முகவரி:

sangamuminfo@gmail.com